

Torsdag den 14. januar 1999 kl. 17.30

Indholdsfortegnelse (nederst)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg kan oplyse, at Charlotte Wieth-Klitgaard, Morten Kabell og Tine Peters nu atter er iblandt os efter endt orlov, og jeg byder derfor alle 3 velkommen tilbage til arbejdet. Det er også meget tidligt på året, så det er lidt spredt fægtning, men velkommen tilbage til arbejdet.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 33 punkter. I øvrigt har jeg modtaget 4 sager, som under forudsætning af forsamlingens tilslutning optages på dagsordenen. De er omdelt på pladserne.

Det drejer sig om en sag 39/99 om godkendelse i henhold til § 15, stk. 2, i styrelsesloven af indkaldelse af en stedfortræder for Marie Jeppesen, der på grund af sygdom vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra og med den 13. januar og en måned frem, og indkaldelse af en stedfortræder. Det drejer sig om sag 34/99, en anmodning fra Ole Hentzen om tilladelse til at udtræde som medlem af KUC's bestyrelse og udpegning af et nyt medlem. Det drejer sig om sag 35/99, meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om en rokade i forbindelse med Hanne Nielsens orlov, hvor datoen, det er til oplysning i sagen som sådan, vil blive ændret fra den 1. januar til den 14. januar 1999. Det drejer sig endelig om sag 40/99, der er en meddelelse fra Enhedslistens Gruppe om, at Bente Møller midlertidigt indtræder som nyt medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Disse 4 sager foreslår jeg optaget på dagsordenen efter punkt 1, dvs. som henholdsvis 1 a, 1 b, 1 c og 1 d.

Af hensyn til den nytårssammenkomst, der er berammet senere, og i særlig grad af hensyn til de gæster, der er inviteret, vil jeg foreslå, at følgende sager ud over punkt 1, 2, 3, 4, 5, 6 og 7 behandles umiddelbart efter den 7. sag på dagsordenen.

Det drejer sig – det er der også skrevet ud om – om punkt 12, sag 6/99, om takster for indsamling af madaffald fra storkøkkener i kommunen. Det drejer sig om punkt 18, 14/99, tillægsbevilling på 33 mill. kr. til driftsbudgettet til ekstraordinær bygningsvedligeholdelse af kommunale bygninger i 1999. Det drejer sig om punkt 19 (19/99, 573/98 og 587/98), en udtalelse om HS-budgettet. Det drejer sig om punkt 21, 2/99, indstilling om etablering af udviklingspulje og driftspulje for AVU- og hf-enkeltfagsundervisningen. Det drejer sig om punkt 26, 13/99, indstilling om udgifter i forbindelse med midlertidig indkvartering af flygtninge i 1999. Det drejer sig om punkt 29, 25/99, en meddelelse fra Den Radikale Gruppe. Punkt 30, 26/99, en meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe. Endelig punkt 33, 18/99, en kapitalbevilling til grundkøb.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

Jeg skal nævne, at Bygge- og Teknikforvaltningen har anmodet om, at punkt 8, sag 29/99, kapitalbevilling til terminalprojekt for Valby, etape 2 a, som det hedder, på grund af høringssvarfrist udsættes til mødet den 28. januar 1999. Sagen udsættes i sin helhed.

Hvis vi når længere, når vi når frem mod tidspunktet omkring kl. 20 – det kan alle gisne om – så vil vi i givet fald starte med at behandle de sager efter punkt 8, som endnu ikke er behandlet. Resten vil blive udsat, og det er sager, der efter det oplyste fra forvaltningerne kan udsættes til den 28. januar.

Så skal jeg sige, at jeg har modtaget anmodning om, at punkt 27 og 31, indstilling om nedsættelse af et koordinationsudvalg vedrørende forebyggende arbejdsmarkedsindsats og beslutning om en politisk følgegruppe m.v., behandles under ét. Selv om vi formentlig ikke når at behandle dem i aften, skal jeg allerede nu foreslå, at vi behandler de to sager under ét.

Så har jeg endelig modtaget anmodning fra Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen om, at kontorchef Flemming Hansen må være til stede under behandlingen af punkt 33, 18/99, der behandles for lukkede døre.

Jeg skal først høre, om der er bemærkninger til, at de 4 nye sager optages på dagsordenen? (*Ophold*). De er optaget og vil så blive behandlet efter punkt 1.

Er der bemærkninger til, at vi behandler sagerne på den udsendte dagsorden i den rækkefølge, jeg har nævnt dem før, 1-7, og så de nævnte sager, på den måde, at de sager, vi ikke har nået frem mod kl. 20.00, hvor vi tager stilling, udsættes til den 28? (*Ophold*). Det er heller ikke tilfældet. Så er det godkendt.

Der er heller ikke bemærkninger til, at punkt 27 og 31 behandles under ét? (*Ophold*). Det er også godkendt.

Der er heller ikke bemærkninger til, at kontorchef Flemming Hansen, Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, er til stede under behandlingen af punkt 33? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så er det godkendt.

Er der bemærkninger i øvrigt til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så kan vi gå i gang med den.

---

1) 33/99

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Hanne Nielsen, A, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 14. januar 1999 og til 1. marts 1999. 1. stedfortræder Battal Tanriverdi indkaldes.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg har som sagt forstået, at der er opstået en datofejl. Hanne Nielsen vil være forhindret fra og med den 14. januar 1999, og der skal dermed tages stilling til indkaldelse af Battal Tanriverdi for perioden fra og med den 14. januar 1999 til den 1. marts 1999.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

Borgerrepræsentationen konstaterede, at betingelserne for indkaldelsen af stedfortræderen i henhold til Lov om kommunernes Styrelse § 15, stk. 2 var opfyldt, og at Battal Tanriverdi (A), var rette stedfortræder.

Indstillingen blev godkendt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Velkommen til Battal Tanriverdi, som jo i adskillige år har været medlem af forsamlingen. Vi glæder os til det fortsatte samarbejde.

(Forsamlingen rejste sig)

Udenfor dagsordenen

1 a) 39/99

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Marie Jeppesen, Ø, der på grund af sygdom vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 13. januar 1999 og 1 måned frem. 1. stedfortræder Preben Poulsen indkaldes.

Borgerrepræsentationen konstaterede, at betingelserne for indkaldelsen af stedfortræderen i henhold til Lov om kommunernes Styrelse § 15, stk. 2 var opfyldt, og at Preben Poulsen (Ø), var rette stedfortræder.

Indstillingen blev godkendt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Velkommen til Preben Poulsen og også godt nytår.

(Forsamlingen rejste sig)

Udenfor dagsordenen

1 b) 34/99

Anmodning fra Ole Hentzen om tilladelse til at udtræde som medlem af KUC's bestyrelse, samt meddelelse fra Det Konservative Folkepartis Gruppe om, at Louise Frevert indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Anmodningen blev imødekommet og meddelelsen taget til efterretning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

Udenfor dagsordenen

1 c) 35/99

Meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe i forbindelse med Hanne Niensens orlov om, at Lars Engberg midlertidigt udtræder som medlem af Bygge- og Teknikudvalget, og midlertidigt indtræder som nyt medlem af Uddannelses- og Ungdomsudvalget, at Battal Tanriverdi midlertidigt indtræder som nyt medlem af Bygge- og Teknikudvalget i stedet for Lars Engberg, og som nyt medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget i stedet for Hanne Nielsen.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Udenfor dagsordenen

1 d) 40/99

Meddelelse fra Enhedslistens Gruppe om, at Bente Møller midlertidigt indtræder som nyt medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget under Marie Jeppesens orlov.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

---

2) 15/99

Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplanen for Islands Brygge Syd med tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Jeg skal prøve forholdsvis kort at begrunde, hvorfor Enhedslisten ikke kan støtte dette lokalplanforslag.

Vi mener, at man her på den gamle Sojakage har haft en historisk chance for at skabe et nyt, spændende, utraditionelt boligområde, en chance for at forsøge noget andet, for at skabe et andet område, for at tænke andre kvaliteter ind end dem, der traditionelt tænkes ind, når man udvikler i byen. Vi kunne have ønsket os et forsøgsområde, hvor der bevidst blev satset på begrænset biltrafik, på transport via bådusser osv. Men sådan skulle det ikke være.

I stedet har vi et projekt, som dårligt kan siges at falde ind i den øvrige bebyggelse på Islands Brygge, et projekt, hvor man kan risikere, at husene opføres isoleret, et projekt, hvor vi i hvert fald sammen med mange indsigere synes, at bebyggelsesprocenten er for høj, og et projekt, hvor man endnu en gang, når man planlægger for udviklingen af et nyt område, ikke tager hensyn til fremtidige skoler, fremtidige daginstitutioner.

Man refererer i den indstilling, der er lavet, meget, skal vi sige præcist, hvor mange børn man egentlig regner med der vil komme mere på Islands Brygge over de næste år. Hvis man regner Ørestaden fra – der er jo al mulig grund i disse dage til at sige, at der sker sgu nok ikke noget – så er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

---

16) 12/99

*Indstilling om oprettelse af et rådgivende integrationsudvalg under Økonomiudvalget i henhold til lov om kommunernes styrelse § 17, stk. 4, samt at det besluttes, at intentionerne i beslutningsforslagene (321/94), (607/93) og (692/97) anses for opfyldt.
(Økonomiudvalget)*

Udsat til behandling i mødet den 28. januar 1999.

---

17) 7/99

*Indstilling om godkendelse af handlingsplan for etnisk ligestilling.
(Økonomiudvalget)*

Udsat til behandling i mødet den 28. januar 1999.

---

18) 14/99

*Indstilling om tillægsbevilling på 33,0 mill. kr. til driftsbudgettet for 1999 til ekstraordinær bygningsvedligeholdelse af kommunens bygninger i 1999.
(Økonomiudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

---

19) 19/99, 573/98 og 587/98**19/99**

*Indstilling om udtalelse til H:S om forslag til omprioriteringer i H:S budget 1999.
(Økonomiudvalget)*

573/98

*Forslag til beslutning (stillet af Lars Hutters, L):
"H:S-direktionen i Bredgade med tilhørende administration, husleje m.m. nedlægges. Herved opnås 50,0 mill. kr. i besparelse, så forringelser overfor patienterne kan undgås. Administrationen af H:S kan fusioneres med de meget store hospitalsdirektioner og sekretariater, som i forvejen eksisterer på flere af de store H:S hospitaler f.eks. Rigshospitalet."*

587/98

Forslag til beslutning (stillet af Lars Hutters, L):

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

"Formanden for H:S, borgmester Peter Martinussen, anmodes om en redegørelse for besparelserne i H:S herunder:

- Årsagerne til, at Økonomiudvalget ikke har været orienteret om, at H:S-direktionen mindre end 1 måned efter vedtagelse af budget 99 vil kræve drastiske besparelser.

- Om besparelserne er i modstrid med den eksisterende sygehusplan?

- Hvorfor besparelserne primært rammer patienterne fremfor den dyre administration i H:S.

På baggrund af redegørelsen tager Borgerrepræsentationen stilling til om Borgerrepræsentationen fortsat har tillid til Peter Martinussen som formand for H:S."

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): HS har jo siden sin etablering i 1995 foretaget en række omstillinger. Det er arbejdet på at gennemføre Sygehusplanen, som har betydet mange roka-der mellem hospitalerne. Der er oprettet medicinske centre, der er etableret elektivt center osv., osv.

Det seneste skud på stammen er HS-indsatsen af arbejdet med at forbedre forholdene for de psy-kisk syge, og her tænker jeg ikke mindst på etableringen af et nyt psykiatrisk hospital på Amager til afløsning af de nedslidte og utidssvarende bygninger på Kommunehospitalet.

Samtidig med disse store omvæltninger har HS i vidt omfang formået at imødekomme stadig stigende forventninger til sygehusvæsenet, holde lave ventetider, hvad man kan se klart på stati-stikkerne, og også introducere nye behandlingstilbud.

HS har med gennemførelsen af Sygehusplan 2000 skabt et kvalitativt bedre og mere effektivt sygehusvæsen end det, vi kendte fra før HS' dannelse. Jeg mener derfor, at vi må anerkende den indsats, som er gennemført, som de ansatte, som ledelsen i HS har ydet og gennemført siden 1995.

Ikke mindst må vi naturligvis huske på de vanskelige vilkår, som de mange omflytninger, de mange tilpasninger har medført for personalet. Uden deres indsats ville vi ikke have haft et syge-husvæsen, der er karakteriseret ved sin service, og som anerkendes af andre for modet til at gå også nye sundhedsfaglige veje.

Men vi skal også erkende, at vi som politikere har ansvaret for de økonomiske prioriteringer. De prioriteringer skal ses både på tværs af de enkelte serviceområder og i sammenhæng med den kurs, som vi her i forsamlingen har udstukket.

Den kurs, som er valgt, er jo at sikre en fornuftig sammenhæng mellem kommunens indtægter og udgifter, så vi endnu en gang ikke kommer til at stå i den situation, at fremtidige borgere skal betale for vores forbrug af ydelser på dette som på andre områder.

Det er også i det lys, jeg synes, vi skal diskutere HS' forslag til omprioriteringer i balancen mel-lem hensynet til de overordnede prioriteringer og det offentliges forpligtelse til at levere en effektiv og god service på sygehusområdet.

Borgmester **Peter Martinussen**: Indledningsvis er der grund til at sige tak til overborgmesteren for de anerkendende ord om den indsats, som HS har gjort på hospitalsområdet siden sin dannelse, en indsats, som faktisk bliver anerkendt ganske mange steder fra, var jeg lige ved at sige; det er ba-re ikke det indtryk, man har ude omkring, men det gør jo ikke indsatsen mindre i sig selv.

Må jeg sige, at baggrunden for den sag, vi behandler i aften, hvor vi i øvrigt skal afgive en udta-else om de omprioriteringer, der er nødvendige i det vedtagne HS-budget for 1999, jo er velkendt for forsamlingen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

Det blev fremhævet i forbindelse med de 2 behandlinger, Borgerrepræsentationen havde, den 7. og 24. september 1998, af HS-budgettet, at der i det foreslåede budget for HS for 1999 desværre ikke havde kunnet findes midler til en række tiltag, som efter min og mange andres mening var nødvendige, bl.a. nye behandlingsformer, ny medicin, som introduceres alle andre steder i landet, og som vi selvfølgelig også gerne, når vi vil have et kvalitativt og velfungerende sygehusvæsen, vil kunne tilbyde i HS-området.

Jeg skal derfor allerede her sige, at når et enkelt medlem af forsamlingen her stiller forslag om redegørelser og meget mere på baggrund af at man påstår, at det ikke har været forsamlingen velkendt, at der var disse problemer, så har man enten en frygtelig kort hukommelse, eller også taler man mod bedre vidende. Jeg skal ikke afgøre, hvilket af disse to forhold der gør sig gældende.

Til gengæld er det klart, at efter vedtagelsen her i Borgerrepræsentationen af udtalelsen om det oprindelige HS-budget den 24. september vedtog HS-bestyrelsen budgettet og anmodede på baggrund ... (*Uro i salen*) ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er ikke for at afbryde borgmester Peter Martinussen, men jeg tror, det er lidt vanskeligt, ikke på grund af indholdet eller budskabet i Peter Martinussens tale, men der er mange mennesker i salen i aften, og det er ganske vanskeligt både at høre og at fremføre det, man har på hjerte. Der bliver masser af tid aftenen igennem til at slutre. Værsgo, Peter Martinussen.

Borgmester **Peter Martinussen**: O.k. Jeg skal love ikke at brokke mig over, at der er mange mennesker i salen.

På baggrund af vores viden om, hvad budgettet kunne håndtere, og hvad det ikke kunne håndtere, anmodede HS-bestyrelsen derfor HS-direktionen om inden for det vedtagne budgets rammer at forsøge at finde kompenserende besparelser, altså foretage omprioriteringer med henblik på, at vi kunne imødekomme de behov, vi jo konstaterer udenfor.

Jeg ridser dette kort op, for at alle, også forslagsstillere til andre forslag, er klar over, hvordan historien om dette er.

På bestyrelsesmødet i HS den 2. december 1998 behandlede man de omprioriteringsforslag fra HS-direktionen, vi udtaler os om i aften, udarbejdet ud fra et ønske om selv i denne akutte situation, hvor der skulle laves kompenserende besparelser og omprioriteringer med kort lunte, om jeg må bruge det udtryk, også at have et langsigtet perspektiv i det, man foretog sig. Specielt det, som man med et måske lidt populært udtryk kunne kalde Tagensvejrokaden, repræsenterer efter min mening det langsigtede perspektiv. Det skal jeg kort vende tilbage til.

Omvendt indeholder det oprindelige omprioriteringsforslag også en række besparelser, som både den samlede bestyrelse og personalerepræsentanterne over for HS-bestyrelsen og i øvrigt også ved mange andre lejligheder har udtrykt stor bekymring for. Det har der sådan set været enighed om.

Der har også været enighed om, hvilke af disse omprioriteringer eller besparelser, eller hvad vi nu vælger at kalde dem, der gjorde mest ondt. Jeg tror, vi alle har været enige om, at netop dem på psykiatrien og genoptræningen var noget, vi gerne ville have repareret, hvis man må bruge det udtryk.

En enig HS-bestyrelse ønskede, at politikerne på Frederiksberg og i Københavns Kommuner fik

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

---

lejlighed til at behandle og udtale sig om de foreslåede omprioriteringer, også fordi der for mange af dem er en klar sammenhæng mellem opgavevaretagelsen i kommunerne og i HS. Og selvfølgelig også ud fra et håb om, at der kunne findes en løsning, som ikke resulterede i så omfattende besparelser, som der oprindeligt var lagt op til.

Jeg vil godt sige, at med den udtalelse, som et forhåbentlig meget bredt flertal – for min skyld må det gerne være en enstemmig forsamling, det kan jo nås endnu – i aften vedtager og sender til HS, synes jeg, at man fastholder det langsigtede perspektiv i det oprindelige omprioriteringsforslag. Man når målet, vi kan indføre de nye behandlingsformer og alt det andet, vi gerne vil, og man imødekommer også kritikken, den berettigede kritik, der har været på væsentlige områder fra såvel bestyrelsesmedlemmer som personalet. Vi fjerner alle besparelser på psykiatrien, og vi reducerer kapacitetsreduktionerne på genoptræning på reumatologien ganske betragteligt, ja faktisk med 42 senge.

Det er jeg glad for. Det hænger godt sammen med de bestræbelser, vi har omkring omstilling af ældrepolitikken i København. Det bygger meget på det, jeg kaldte Tagensvejrokkaden før, som foreslås fastholdt ved, at anlægsudgiften i forbindelse med flytning af Rhimacentrets funktioner til Blegdamsvej lånefinansieres med det udgangspunkt, at indtægterne ved salg af bygning og arealer anvendes til nedbringelse af HS' gæld.

Selve forslaget om at flytte funktioner fra Tagensvej til Blegdamsvej er for så vidt ikke nyt, men tiden er moden til at gøre det nu. Ved flytningen vil man, og det vil jeg gerne understrege, ud over en samling af de patientrettede aktiviteter få nogle store driftsmæssige og driftsøkonomiske fordele. Ja faktisk ligger der her 15 mill. kr. i årlige driftsbesparelser, hvoraf de 3 – man kan jo gøre tingene op på mange måder, men mindst de 3 mill. kr. – er rent administrative besparelser med nedlæggelse af bl.a. centerledelsen. Og dette siger jeg ikke mindst af hensyn til Lars Hutters, som jo har efterlyst besparelser også på denne front.

Herudover undgås en del af de merudgifter, der skulle bruges til at skabe bedre fysiske rammer for Respirationscenter Øst, som oprindeligt var sat til 15 mill. kr.

På længere sigt tror jeg, at Tagensvejrokkaden har en endnu større fordel, nemlig at vi kan flytte endnu flere af de patientrelaterede områder og dermed nyttiggøre Tagensvejbygningerne til andre gode og perspektivrige formål. Men jeg skal ikke tage forskud på glæderne her, bare nævne, at det er godt, at vi kommer i gang med dette perspektiv.

Herudover som sagt også glæde over, at kapacitetsreduktionerne på reumatologien ikke bliver så mærkbare, at vi oven i købet kan flytte reumatologien fra Amager Hospital ud, hvor den hører hjemme, på Amager, og at vi kan flytte geriatri og reumatologi fra Rigets optageområde, ikke til Hvidovre, som der har været berettiget kritik af, og det ligger langt væk, men kan flytte det til Bispebjerg, der er væsentligt tættere på optageområdet.

Alt i alt en god løsning, som tager hånd om de væsentligste akutte problemer, som HS-bestyrelsen, og personalet, tror jeg også, var mest bekymrede for.

Hvordan skal man så karakterisere denne løsning? Der har været meget fremme i medierne allerede. Lad mig straks medgive, at dette ikke løser HS' økonomi for al evighed, bestemt ikke. Omvendt vil jeg godt sige til dem, der har talt om – hvis man må bruge dette prosaiske udtryk fra talerstolen den første aften i det nye år – at der nærmest er tale om at tisse i bukserne for at holde varmen, at der er mere langsigtet perspektiv i dette, end der er i den anden løsning. Hvis nogen er i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

---

tvivl, kan de jo prøve – altså den anden løsning.

Men problemer vil der fortsat være, og de vil komme tilbage i forbindelse med budgettet for år 2000, og hvis nogen taler om år 2000-problemer, så er det min fornemmelse, at vi her står over for et af de mere alvorligere af slagsen.

Derfor mit håb, at så mange som muligt i aften tager medansvar for denne løsning, også andre end de budgetforligspartier, der allerede har sagt ja til det, er med til at tilkendegive, at man vil denne vej for at sikre perspektivet i vores sygehusvæsens fremtid, men at man også er til stede, når det gælder år 2000, og når det gælder perspektiverne for sygehusvæsenets fremtid også ind i det nye årtusind.

Marlene Krogh (F): Jeg vil godt starte med at sige, at vi har haft et døgn til at læse alle de her sider. Det synes jeg er direkte uforskammet over for de medlemmer, som sidder i HS-bestyrelsen, men også over for de medlemmer, som sidder i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Jeg synes, I giver os nogle arbejdsvilkår, som er urimelige, både i forhold til, at vi skulle sætte os ind i det, og i forhold til, at hvis vi skulle have kunnet lave noget sammen og blive enige om noget, så er det stort set umuligt at få et ord sagt. Jeg synes, at den måde, tingene er foregået på, er yderst beklagelig.

Jeg vil starte med at sige, at jeg mener faktisk også, at der er sket en procedurefejl. Jeg mener ikke, at overborgmesteren har ret til at sende så vidtgående et forslag i Økonomiudvalget uden om hovedudvalget, Sundheds- og Omsorgsudvalget. Jeg mener klart, at i henhold til styrelseslovens § 21, stk. 2, skulle Sundheds- og Omsorgsudvalget have været indkaldt, i og med at man gav ekstra penge til geriatrien og til reumatologien.

Det er klart, at det har en betydning for vores udvalg. For mig at se er det i hvert fald meget vanskeligt nu at finde ud af, hvad det betyder. Betyder det, at I har erkendt, at de 50 plejehjemsgodkendte, som vi har liggende på hospitalerne, ikke holder stik, vi ved, der ligger omkring de 100? Har I erkendt det? Det er en af de ting, som jeg gerne ville have haft svar på.

Omkring proceduren vil jeg lige gå tilbage og sige, at man faktisk bør tage til efterretning, at det her ikke bør ske på den måde. Jeg mener, det er forkert, at overborgmesteren har diskuteret sagen uden om udvalget, uden om HS-bestyrelsen.

Samtidig vil jeg sige, at jeg mener, det er forkert, at formanden for Sundheds- og Omsorgsudvalget, Peter Martinussen, ikke har indkaldt udvalget, og det vil SF selvfølgelig være opmærksom på, og vi håber på, at det vil ske i fremtiden.

Jeg vil gennemgå det, så godt som jeg nu kan ud fra det, jeg har nået at læse, jeg har selvfølgelig ikke nået at læse det hele, men det er utrolig svært at gennemskue nogle af de ting, hvad det er for nogle konsekvenser det har.

Det, der har rejst spørgsmålet, er selvfølgelig, hvordan vi lige pludselig kan flytte en hel masse funktioner fra Rhimacentret over på Rigshospitalet, hvordan der overhovedet lige pludselig kan blive plads. Hvad har man tænkt sig med de forskellige afdelinger, lungemedicin, epidemifdeling, hiv/aids-afdelingen? Hvor skal de være på Rigshospitalet? Det har vi ingen svar fået på i HS-bestyrelsen og heller ikke i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Jeg ser med frygt på, at nogle af de afdelinger vil blive halveret, og ud fra den betragtning ser jeg faktisk også et brud med Plan 2000, at den ikke er overholdt.

Jeg synes også, at der er alt for lidt perspektiv i på nuværende tidspunkt, uden at vi har diskuteret

det, at overflytte de her ting. Vi ved godt alle sammen, hvad det kan få af betydning at overflytte funktioner fra Tagensvej til Rigshospitalet, nemlig at vi håber alle sammen på, at der kan komme til at ligge et mikrobiologisk center. Det synes vi også i SF er en rigtig god idé, det vil vi også meget gerne støtte.

Men vi synes også, det er vigtigt, at HS er en del af det mikrobiologiske center. Det bliver en kæmpe forskningsenhed, som vi vil have stor interesse i ligger i København. Men vi har meget svært ved at se, hvordan og hvorledes vi nu fremover skal kunne være med til at bidrage til det mikrobiologiske center.

I SF mener vi faktisk, at hvis vi skulle have været med til at bidrage til det center, så kunne en af løsningerne have været, at vi bidrog med bygningerne. Men de er solgt, pengene er brugt, så på længere sigt synes jeg, der mangler nogle forklaringer på, hvad det er vi vil med vores forskning i HS, hvad vi har tænkt os. Det mangler jeg i hvert fald svar på.

Ved lukningen af selvhenvender-funktionen på Rigshospitalet synes jeg, vi springer et led over. Det er sådan, at vi i HS-bestyrelsen i øjeblikket diskuterer noget, der hedder akutklinikker. Det er klinikker, hvor lægevagten faktisk skal sidde på sygehusene og i samarbejde med skadestuen kunne foretage en nødvendig disposition, sådan at vi kan bruge mindst mulige ressourcer på dette område. Det er for SF umuligt at forstå, hvorfor man vælger at nedlægge lige nøjagtig Rigshospitalets funktion.

Jeg kunne godt tænke mig at få at vide fra forligspartiernes side, hvorfor man vil have en skadestue på Hvidovre Hospital. Så vidt jeg ved, er der ikke mange borgere i København, som har så stor brug for en skadestuefunktion på Hvidovre, som ligger i en helt anden kommune.

Jeg vil også godt sætte det i et erhvervsmæssigt perspektiv. Jeg synes, at med den måde, som vi slår os op på i København: Vi er centrum for økonomi, vi er centrum for landets rige, ja, hvis der er nogle af dem, der kommer til skade, så skal de måske på Hvidovre fremover. Jeg tror, de vil undre sig kraftigt over, at de ikke kan tage på Rigshospitalet og blive behandlet for en eller anden skade.

Jeg synes ikke, at man ser det i de perspektiver, som er nødvendige. Jeg synes ikke, at man byder hverken erhvervsliv, turisme eller noget som helst andet, andet end at man nærmest siger: Ja, I må selv finde ud af, hvor I skal hen. Det synes jeg også er en pointe i det her.

Samtidig mener jeg, det er vigtigt, at vi også får sat gang i diskussionen om akutklinikkerne. Det er en væsentlig del, hvis vi skal nedbringe udgifterne ved skadestuefunktionerne.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre Venstre og Radikale om, hvorfor de vil have en skadestue i Hvidovre Kommune i stedet for på Rigshospitalet. Det synes jeg er interessant. Det er for mig også uklart, hvordan og hvorledes man lige pludselig får 42 ekstra senge ude på Bispebjerg. Hvordan er der plads til det?

Mange af de spørgsmål, jeg rejser nu, skyldes, at jeg har svært ved selv at finde ud af dem. Jeg mener, det er vigtigt, at vi har haft diskussionen i Sundheds- og Omsorgsudvalget før det overhovedet kom på tale.

Nu kan jeg se, at lampen blinker. Jeg vil kort sige her til sidst, at SF kan stemme for forslaget om, at der laves en analyse af behovet af sygehusydelse på længere sigt, også fremover i tiden. Vi mener klart, det er vigtigt, og at der ligeledes bliver lavet en finansiering af HS, så vi får lidt mere perspektiv i de ting, vi er ved at foretage os i øjeblikket.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

Bente Møller (Ø): Kære Peter Martinussen. Jeg er født, før der var nogle, der fandt på, at små, uskyldige babyer skulle have deres numse svøbt ind i »Pampere«, og derfor erfarede jeg meget tidligt, at det at tisse i bukserne for at holde varmen er en dårlig idé.

Det synes jeg også, at den løsning er, som vi jo ikke har haft tid til at sætte os ret meget ind i, fordi den blev tilgængelig for Sundheds- og Omsorgsudvalgets medlemmer i går på forskellige tidspunkter efter, hvornår man var så heldig at få posten delt rundt og havde tid til at åbne den.

Det er ikke nogen langsigtet løsning for HS at skulle ud og låne penge. Allerede næste år bliver der problemer med økonomien igen, og sådan tror jeg, det vil fortsætte, medmindre vi finder nogle andre løsninger på sygehusområdet. Enten må der mange flere penge til, eller også må vi have gang i en hovedstadsreform, så vi kan samtænke det storkøbenhavnske sundhedsvæsen.

Vi kan sige, at der også er positive ting ved det her, fordi det lader da til, at man har forsøgt at lytte til kritikken fra personalet. Men jeg er i hvert fald bekendt med, at også personalet synes, at de løsninger, der er fundet, ikke er langsigtede, og at man er bange for, hvad det så betyder.

Altså hvordan skal jeg kunne se, om det er smadder godt, at man ikke laver den fulde reduktion på reumatologien i år, men samtidig står der her, at den skal så komme næste år? Hvad er det, der skal sandsynliggøre, at det er mere på sin plads at gøre det næste år, end det er at gøre det i år? Hvad får det for konsekvenser for os og for den del af den primære sundhedssektor, som denne sag stadig væk illustrerer?

Jeg kan heller ikke se, hvilken betydning det f.eks. får for fysiurgiske klinikker, at 2/3 af personalet nu bliver kommunalt ansat, og den sidste tredjedel skal fyres. Hvad er det for nogle funktioner, der ikke er efter 1. juli 1999?

Vi har jo fra starten været imod de besparelser, der lå alene i budgettet. Vi var godt opmærksom på, at den budgetvedtagelse, som et flertal herinde stod bag, betød, at der skulle laves det, man så har valgt at kalde omprioriteringer. Det rigtige havde vel været at kalde det »nedskæringer«, fordi det er under alle omstændigheder det, det er, nedskæringer langt ud over, hvad befolkningsudviklingen retfærdiggør, at man gør.

Nogle af de ting, der blev sagt om budgettet, og det, der bliver sagt nu, man gør af gode ting for det københavnske sygehusvæsen, lyder flot. Men psykiatrien på Amager f.eks.: Foreløbig har vi jo ikke engang fået penge nok til at købe en grund for i HS-bestyrelsen, da den var dyrere end de penge, der er blevet bevilget, og en grund uden et eller andet på er jo ikke meget værd.

Jeg vil sige, at hvis det er en grund, vi skal bruge til at sætte nogle af de der pavilloner op, vi kunne gå hen og få brug for til andre borgere, så er det en dyr grund. Det måtte da være muligt at finde nogle, der var billigere.

Så at sige, at der er en psykiatri på Amager godt på vej, er i hvert fald at overdrive. Med lidt held er der erhvervet et stykke jord, som der måske på et eller andet tidspunkt kan komme psykiatri på.

De her besparelser rammer også nogle minoritetsting. Noget af det, som vi i hvert fald er bekymrede for, er, hvad det betyder for det forebyggende arbejde, som Venerologisk Klinik har stået for blandt dem, hvor den største fare for smittespredning er, nemlig de prostituerede og misbrugerne, at de nu kommer til at bo ude på Bispebjerg.

Vi kan godt se, at i den tekst, vi har fået meget sent i går, står der, at det skal man være opmærksom på, det skal man da have taget højde for, inden man overhovedet laver flytningen. Fordi hvis først der er sket nogle skader, så er de jo lidt svære at få rettet op på. Så kan man forhindre nogle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

---

nye. Men der må være lagt en plan for, hvordan det opsøgende arbejde fortsætter, inden man laver flytningen.

Vi undrer os jo over, at der kan skæres senge i HS med den her omprioritering, som den bliver kaldt, fordi det gør der stadig væk, ikke mindst fordi de af os, der er medlemmer af Sundhedsudvalget, hver 14. dag har fornøjelsen af at se, hvad der sker med de færdigbehandlede københavnere, der stadig væk befinder sig i sygehussenge.

Det er ikke nogen kritik af Sundhedsforvaltningen, for jeg synes, at vores Sundhedsforvaltning både har stået på hovedet og hoppet på tungen og udnyttet al den kreativitet, man måtte forvente, de kunne have for at prøve at finde nogle alternativer, så færdigbehandlede ikke skal ligge i sygehussenge. Men de ligger der altså stadig væk, selv om vi har passeret 1. januar, og det vil de sikkert gøre i lang tid endnu.

Nu har vi så ikke endnu set avisoverskrifter om overbelægninger, men jeg ved, der er en influenzaepidemi undervejs, så vi kan jo satse på, at det der udmærkede initiativ med influenzavaccination af ældre gør, at der ikke bliver overbelægning.

Men lige nu er det i hvert fald sæson for faldskader. Hvis der så kommer en rigtig influenzaepidemi oveni, så tror jeg, at vi igen skal se i overskrifterne i aviserne, at nu er der overbelægning på de medicinske afdelinger på Bispebjerg, eller hvor der ellers er. Jeg kan se, at personalet sidder og ryster på hovedet deroppe og siger, der er faktisk overbelægning. Det var jeg ikke bekendt med, for det har ikke været i aviserne.

Enhedslisten kan ikke støtte det her. Det fjerner ikke nedskæringerne. Derimod vil vi gerne støtte forslaget fra Lars Hutters og Peter Skaarup om en redegørelse.

Martin Geertsen (V): Nu er det ikke, fordi vi skal starte med Adam og Eva igen, men vi har i Venstre ved flere lejligheder slået fast, at vores generelle indstilling til HS-samarbejdet er, at det er sådan et flerhovedet dyr. Vi er principielt modstandere af HS-konstruktionen som sådan. Vi mener ganske enkelt, at det er i besiddelse af et betragteligt demokratisk underskud.

Samtidig er det vores opfattelse, at den måde, hvorpå HS styres, langt fra er optimal i forhold til at fordele meget begrænsede ressourcer. Der er efter vores opfattelse alt for få markedsinstrumenter i den måde, hvorpå vi styrer vores hospitaler. Men på den anden side bliver vi jo nødt til at krybe til korset. Vi bliver nødt til at acceptere tingenes tilstand.

Venstre bekender sig til den del af partierne her på Københavns Rådhus, som vil tage et politisk ansvar, også for de beslutninger, som er omstridte, og for de beslutninger, som er upopulære. Vi tilhører altså ikke den kreds af partier, for hvem kodeordet for politik og indstilling til politik er: Vi er imod alt, og resten stemmer vi nej til.

Det er selvfølgelig det nemmeste. Talerne bliver lidt kortere at skrive. Man behøver ikke i bund og grund at tage stilling til, at politik handler om fordeling af begrænsede ressourcer. Man behøver altså ikke at se tingene i en større sammenhæng. Man kan som en Lars Hutters stille forslag om, at HS-administrationen skal nedlægges fra den ene dag til den anden. Man behøver ikke at tage stilling til de økonomiske konsekvenser, som er afledt heraf. Man kan køre friløb.

Nogle gange, det vil jeg da godt sige, misunder vi Venstrepolitikere politikerne fra den slags partier. Tænk sig, hvor hurtigt vi alle sammen kunne afvikle vores gruppemøder og skrive et stort, fedt minus ud for hver sag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

Men jeg vil også godt slå fast, at Venstre ikke på sygehusområdet har til hensigt eller har lyst til at henslæbe tilværelsen i kredsen omkring SF, Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Lars Hutters. Det står der ganske enkelt for meget på spil til. Derfor er Venstre også gået konstruktivt ind i det, vi kalder omprioriteringerne på HS-budgettet.

Må jeg ikke i den forbindelse sige til netop Lars Hutters, at det jo ikke er rigtigt, når Lars Hutters i sin forespørgsel til sundhedsborgmesteren insinuerer, at vi ikke har vidst, at der muligvis var behov for yderligere tilførsel af midler til ikke mindst nye behandlingsformer og ny medicin, men også til år 2000-sikring og til hele kræftbehandlingsområdet. Disse behov, disse problemer har vi altså kendt til længe. Vi har i hvert faldt kendt til dem, siden de respektive budgetter blev vedtaget. Det har vi hele tiden vidst.

Derfor følte Venstre sig også forpligtet til at deltage i arbejdet med at finde pengene inden for budgettet. Vi fandt det vigtigt, vi fandt det nødvendigt at finde de penge, selv om alle vidste, og alle var bekendt med, at proceduren ikke var særlig sjov, hvilket jo i sandhed også har vist sig at være rigtigt.

Som alle også ved, så endte det i første omgang med, at specielt Sankt Hans og reumatologien måtte holde for. Jeg må også sige klart, at vi var meget, meget bekymrede i Venstre. Det er en kongstanke for Venstre, at det altoverskyggende tema for den offentlige sektor og for den offentlige omsorg bør være at tage hånd om de allersvageste i samfundet. Så kan alt det andet komme bagefter.

Men at udsætte Sankt Hans for et frontalangreb af den karakter, der oprindeligt var lagt op til, var og er ikke og vil fortsat ikke være Venstres kop te. Det betyder ikke, at Sankt Hans og de ydelser, som Sankt Hans tilbyder, ikke kan indrettes mere hensigtsmæssigt, men det må ikke medføre yderligere forringelser for den gruppe af patienter.

For så vidt angår reumatologien tror jeg, at alle var og er enige om, at vi ifølge den oprindelige plan efterhånden var nede på en kapacitet, hvor man kunne stille et berettiget og afgørende spørgsmål om, hvorvidt det var forsvarligt.

Jeg tror også, at alle partier, alle parter er enige om, at vi med den reviderede omprioritering, som ikke rammer de områder, som ressourcerne skulle tages fra, og hvor nogle jo, bl.a. Sankt Hans, går fri, så hårdt, har givet os selv et lille pusterum. Vi kan nu ånde lettet op.

Men vi må også i Venstre indrømme, at vi er bekymrede for, at denne tekniske redningsplan kan risikere at ende tilbage i hovedet på os selv som en boomerang og ende med det samme resultat, som hvis man går uden for dette rådhus og tisser i bukserne og bliver stående derude: Det ender med at blive uhyggelig koldt.

Vi må ikke være mere blåøjede end højst nødvendigt. Efter vores opfattelse er det en generel uskik at give den slags engangsindsprøjtninger til drift, og vel at mærke drift, som i væsentligt omfang påregnes videreført.

Jeg håber derfor ikke, at der i Den Socialdemokratiske Gruppe midt i glædesrusen over at have stillet de faglige organisationer nogenlunde tilfreds samtidig har bredt sig en opfattelse af, at der ikke skal lægges budget i Københavns Kommune og i HS næste år. Jeg er ked af at sige til gode venner i Socialdemokratiet, at det skal der. Vi møder jo i forvejen store udfordringer ved næste års budgetlægning, i særdeleshed i forhold til HS.

Men måske går Socialdemokratiet også bare og venter på noget helt andet: En hovedstadsreform

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

---

eller en statslig håndsækning yderligere. Jeg håber ikke, det er sådan. Det ville være for højt spil. Jeg håber, at Socialdemokratiet fortsat, som det har været i forbindelse med dette budgetforlig, vil være en del af de økonomisk ansvarlige partier her på Rådhuset, og at de også i Socialdemokratiet kalkulerer som sådan.

Det rykker ikke ved, at vi står ved denne aftale. Det giver os det nødvendige pusterum, men så må opfordringen også lyde til sundhedsborgmesteren og i denne mærkelige konstruktion dermed også til HS-formanden: Tag nu på planlægningsfronten højde for år 2000-problemerne, ikke alene de tekniske, som vi kender til, men i høj grad også de økonomiske.

Peter Skaarup (O): Det skal ikke være nogen hemmelighed, at udgangspunktet for Dansk Folkeparti er, at dette er noget møg.

Vi er sådan set med det her, som er vedtaget i Økonomiudvalget, og som vi her med kort varsel først i Økonomiudvalget og i Borgerrepræsentationen må se på, ude i en situation, der er helt uholdbar for de syge og de svage i samfundet og også uholdbar for det personale, som i den grad er blevet kostet rundt med igennem de seneste måneder.

Man kan selvfølgelig sige, at det er godt nok, at der er gået noget tid, fordi så har man prøvet at overveje nogle ting, og man har udsat sagen nogle gange, og man har forsøgt at få det bedste ud af det. Men vi kan altså ikke med vores bedste vilje se, at der er kommet noget særlig godt ud af det, som ligger på bordet i dag.

Der er tale om nogle omprioriteringer, som er lidt bedre end det første, der var, men der er altså ikke tale om nogle omprioriteringer, der er rimelige over for alle de mennesker, der er interesserede i at få et godt og stabilt sygehusvæsen og også er interesserede i, at det personale, som skal betjene det, de mennesker, der skal være på sygehusene, har det godt.

Det er lappeløsninger, og det er noget, hvor man igen om kort tid vil komme og sige, at nu må vi altså lige nedlægge denne afdeling, eller nu må vi lige lave denne ændring igen, som gør det og det. Nu er der lige opstået det, som gør, at vi skal optage et nyt lån, osv., osv. Der vil jeg sige, at der har Martin Geertsen fuldstændig ret, at det er uholdbart at låne til drift og specielt låne på en måde, hvor det er meget kortvarigt, det, man hjælper på ved et lån.

Det, der så en gang imellem kan undre mig lidt, er, at når man så endelig skal ud og låne, hvordan søren det kan lade sig gøre at låne nu, hvor man, dengang der var store økonomiske problemer og man var nødt til at nedlægge Kommunehospitalet, fordi det ville blive så og så dyrt, ikke kunne låne. Da kunne det ikke lade sig gøre at snakke med de andre parter. Næh, der blev vi nedstemt, så man ikke kunne bevare Kommunehospitalet.

Det virker altså mildest talt ulogisk, og det virker, som om der er nogle mennesker her i Borgerrepræsentationen, der gang på gang vil skære ned over for de syge mennesker og dem, der har brug for hjælp af samfundet. Det virker fuldstændig tåbeligt efter Dansk Folkepartis opfattelse.

Det hele startede med en HS-plan, som skulle være ih så god, og man skulle få det hele til at fungere ved hjælp af den. Men den er jo ikke blevet overholdt, og den er langtfra blevet overholdt, når man ser de omprioriteringer, der sker i dag. De omprioriteringer, der sker i dag, er så meget i strid med den HS-plan, som man næsten kan forestille sig.

Tænk på her før jul, hvor vi vedtog i Borgerrepræsentationen, at nu skulle vi hjælpe de patienter, der bor i nørområdet til Rigshospitalet, f.eks. på Østerbro, ved hjælp af et ældrehospital på Rigsho-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

---

spitalet. Det blev vedtaget, dog med den forudsætning at man måske i første omgang, hvis ikke det kunne lade sig gøre på kort sigt at lave en afdeling på Rigshospitalet, måtte lave en afdeling på Bispebjerg Hospital.

Nu er vi ude i, at man ikke længere vil lave en afdeling på Rigshospitalet, men at det permanent skal være på Bispebjerg Hospital. Det er igen et eksempel på den omgåelse af de tidligere vedtagelser, tidligere planer fra ledelsen i HS' side. Derfor er den eneste spådom, vi kan komme med, når man ser på de gentagne løftebrud, der er sket over for patienterne, over for personalet, altså, at HS går til grunde, og at det system, som har martret menneskene her i hovedstadsområdet igennem lang tid, går til grunde. Og det kan kun være vores håb i Dansk Folkeparti.

Derfor har vi sammen med Lars Hutters stillet et forslag, der går på at trække Københavns Kommune ud af HS og så køre tingene for os selv og så bruge de penge, der nu skal til. Fordi problemet er, at det at låne 55 mill. kr. rækker altså ikke særlig langt, når vi ser på de nedskæringer, der har fundet sted.

Vi har set overlæger inden for HS, der har sagt op, fordi de allerede inden de her omprioriteringer har haft det på den måde, at de altså ikke længere kunne stå model til nedskæringer, til dårlig service over for patienterne osv., osv.

Og de mennesker, der har haft fingeren på pulsen igennem mange år, siger altså: Vi vil ikke længere leve i det her system, fordi der gives ikke penge nok længere. Og når der ikke gives penge nok, og når patienternes service ikke er i orden, patienternes behandling ikke er i orden, så er det klart, at man ikke vil stå model til at have sådan en arbejdsplads længere.

Det, man kan frygte, er altså, at hvis det her bliver ved, så vil der være endnu flere, der forlader systemet, så vil der være endnu flere, der siger: Jamen vi kan altså ikke længere nå alt det, vi skal, og derfor kan vi ikke længere arbejde i systemet. Så går vi over til et privathospital, eller så går vi over i nogle andre afdelinger, som honorerer de krav, vi trods alt må stille som medarbejdere.

Når eksperter på dette område, f.eks. Peter Krasilnikoff, går ud og siger, at det er milliarder, der skal til for at rette det her op, når eksperter siger, at det spanske sygehusvæsen er ti gange bedre end det danske, er indrettet på en sådan måde, at ringer man og siger, at man skal have en behandling, og det skal gå stærkt, så får man den behandling, jamen så er der noget galt, der er noget rivende galt.

Derfor var der desværre kun et stort mindretal, der ikke ønskede at lægge navn til de omprioriteringer, der ligger i det her, som vi erkender er lidt bedre end det, der har været fremme i pressen, og det, der har været fremme i HS-bestyrelsen på et tidligt tidspunkt, men altså ikke er godt nok. Vi må bare sige, at det er forkert, man vil gennemtrumfe det her, og at det er tåbeligt over for både patienter og over for personale, at man skaber denne situation.

Noget andet var så, at hvis man havde lagt en langsigtet plan, der rakte mange år frem i tiden, og sagde: Vi er altså nødt til at bruge pengene, og det medfører nogle omprioriteringer på den og den måde – så kunne det måske godt være, at vi var nogle partier, der kunne have støttet det her. Men vi kan altså ikke støtte noget, der er så kortsigtet og ikke får nogen som helst positiv virkning for patienterne og for personalet. Tværtimod får det efter vores opfattelse en klart negativ påvirkning.

Afslutningsvis skal jeg sige, at vi har et andet punkt på dagsordenen i dag, hvor vi skal bevilge lidt over 20 mill. kr. til flygtninge, der skal bo på hoteller og på anden vis skal hjælpes af det danske samfund. Der synes vi, det er en lille smule barokt, at vi må skære ned på de syge og de svage i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

---

det danske samfund, men vi har altså råd til flygtningebestillinger, vi har råd til at hjælpe på forskellig vis dér.

Vi kan ikke acceptere den her situation, og vi stemmer nej til det forslag.

Grete Henius (C): Borgmester Peter Martinussen har sagt det mest rigtige, der er blevet sagt her i aften, nemlig at det, at man låner 55 mill. kr., ikke løser problemerne, hverken for evigt eller på kortere eller længere sigt. Det løser kun et akut problem, og så står vi med endnu et problem, for nu ikke at sige det samme problem, når vi når til år 2000, når vi når til år 2001 og til år 2002 og ud i al evighed.

Man kan altid diskutere, hvor lidt eller hvor mange penge der skal bruges til en eller anden ting. Det er præcis som i en ganske privat husholdning: Hvis husmoderen har 100 kr. at disponere over hver måned, ja, så kan det blive til vandgrød og en sjælden gang en kop skummetmælk. Hvis hun har 1.000 kr. hver dag, så kan det blive til hummer, østers og champagne. Så det er kun et spørgsmål om at beslutte, hvor meget der skal bruges, det er ganske enkelt.

Vi har ikke haft mulighed for i HS, og det er jo rettelig dér, sagen hører hjemme, dybest set burde det jo ikke være os her i Borgerrepræsentationen, der skulle sidde eller stå og diskutere i detaljer, om et bioteknologisk center skal ligge på Tagensvej eller inde på Rigshospitalet eller ovre på Panuminstituttet, at drøfte, om venerologien skal ligge på Bispebjerg eller overhovedet ikke ligge nogen steder. Det skal diskuteres, men det er faktisk en sag, der bør diskuteres i HS.

Men nu er det altså blevet bragt ind her, og så vil jeg da gerne, når det nu drejer sig om venerologien, som altså er kønssygdomme, sige, at selvfølgelig er det nødvendigt, at man holder ganske nøje øje med, at de mennesker, som tidligere er kommet på Rudolph Berghs Hospital i Tietgensgade over for Tivoli, også vil finde vej ud til Bispebjerg.

Hvis man får en fornemmelse af, at det gør de ikke, fordi det synes de er for besværligt, så må man tage sagen op igen og eventuelt indrette en ganske lille lokal satellitklinik i det kvarter bag ved Hovedbanegården, hvor man måske har behov for at opfange de syge mennesker, som ikke ser sig i stand til at finde frem til Bispebjerg Hospital.

Dybest set må de undersøgelser og prøver, der skal laves på patienter med en formodet kønssygdom, jo lige så godt kunne laves det ene som det andet sted. Men selvfølgelig er det vigtigt, at de, der har behov for at få lavet de undersøgelser, også når frem til det sted, hvor undersøgelserne skal laves.

Det blev ret hurtigt, efter at budgettet var vedtaget, klart, at budgettet for HS ikke kunne lade sig gennemføre, fordi det ville gå for hårdt ud over patienterne, og det var baggrunden for, at man i forbindelse med de mange samråd, vi havde, hvor mange personalegrupper var til samråd, bagefter drøftede: Er det nu nogle rimelige nedskæringer, vi har bragt i forslag? Det er så det, man har haft oppe til overvejelse, og man er så nået frem til, at man måske burde fare lempeligere frem for på passende måde at kunne tilgodese patienternes behov.

Så står man altså med den bet, at man mangler 55 mill. kr., og 55 fra nul, det kan man ikke, så må man låne. Det var fuldstændig som i 2. klasse, da subtraktion blev introduceret for børnene. Låne er altså det, man har ment, man kunne gøre, ved at låne penge, som man så håber, man vil kunne få, når man sælger den bageste bygning på Tagensvej, som i øjeblikket huser det, der hedder Rhima Centret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

Jeg er ikke enig med borgmesteren, når han siger, at man sparer de penge til drift af Rhima Centret, for de funktioner, der foregår på Rhima Centret, skal jo bare foregå et andet sted. Så om centredirektøren får sin løn ved at sidde i én bygning eller sidde i en anden bygning, kan jo ærlig talt komme ud på ét.

Det skulle da kun glæde mig, hvis man kunne spare nogle penge på en eller anden facon. Men nu skal der altså foreløbig bruges en masse penge på at flytte en del af funktionerne fra Rhima Centret og også en del af personalet over til Frederik V's Vej, og det er vel ikke ganske gratis at indrette de lokaler dér.

Af positive ting ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er ikke for at være uvenlig over for Grete Henius, men nu synes jeg, at snakkeniveauet igen har nået en højde, så det ikke alene generer den, der taler, men også generer dem, der skal høre, hvad Grete Henius siger, så jeg vil henstille, at man dæmper snakken.

Grete Henius (C): En af de positive ting, der er sket ved den omrokering i budgettet, er, at det er lykkedes at få bevaret benyttelsen af Montebello, genoptræningscentret i Sydspanien, som udfører fantastisk god genoptræning, oven i købet til en pris, som er langt under, hvad det vil koste, hvis genoptræningen skulle foregå herhjemme i Danmark.

Men jeg vil lige sige – det har jeg måske ikke helt klart givet udtryk for – at vi i Den Konservative Gruppe godt kan støtte, at man går ud og låner de 55 mill. kr. Det er ikke, fordi vi elsker at gå ud og låne, men det er simpelt hen fordi vi mener, at det ikke vil være forsvarligt at drive patientbehandling, medmindre der bliver tilført nogle flere midler.

Når jeg nu er inde på patientbehandling, så vil jeg gerne endnu en gang give udtryk for, at jeg mener, at HS' opgave er at behandle patienter for deres sygdomme, eventuelt at forebygge, men ikke i første række at drive forskning. Jeg synes, det er fint, at man driver forskning, men det må være en statsopgave at drive den forskning, som jo skal komme forhåbentlig hele den danske befolkning til glæde og til gavn. Det kan ikke isoleret være et københavnsk fænomen at betale for forskning, fordi den nu tilfældigvis ligger i Københavns Kommune og herunder især på Rigshospitalet.

Jeg ved fra min tid i Den Videnskabetiske Komité, at den, der omfattede København og Frederiksberg, jo var langt større end alle andre videnskabetiske komiteer i landet. Heraf tegnede Rigshospitalet sig for 80-90 pct., og den kan vi altså ikke trække rundt med i Københavns Kommune alene.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Det er kun godt et kvartal siden vi vedtog HS' budget. Budgettet indebar en forbedring på 112 mill. kr. i forhold til den oprindelige budgettramme for 1999. Vigtige områder som psykiatri og kræft havde fået flere midler.

Der var også ting på HS' ønskeliste, der ikke blev imødekommet, det siger sig selv, herunder en post, der omhandlede nye behandlingsformer og ny medicin. HS' budget er på knap 8 mia. kr., så det er indlysende, at inden for den store ramme er der allerede mange midler til nye behandlingsformer og ny medicin.

Derfor var det noget af en overraskelse, da HS-direktionen meddelte, at HS ikke kunne leve med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

---

det nye budget, fordi der ikke var afsat 43 mill. kr. til nye behandlingsformer og ny medicin. Det var nærmest, som om dette beløb var afgørende for yderligere udvikling af HS.

HS-direktionen meddelte derefter en såkaldt sparerunde ud. Sådan blev det i hvert fald opfattet. Det handlede om omprioriteringer inden for det netop vedtagne budget. Det er ikke mærkeligt, at personalet mere eller mindre gik i sort, og politikerne fik kniven på struben. Oveni kom, at genoptræningen af ældre overvejende skulle koncentreres på Hvidovre, samt at køb af byggegrund til psykiatri blev 11 mill. kr. dyrere end beregnet. Endelig var der ikke i tilstrækkeligt omfang taget højde for år 2000-problematikken.

Så alt i alt var der flere grunde til at vende det netop vedtagne budget endnu en gang. Men det handlede ikke kun om, at der manglede midler til nye behandlingsformer og ny medicin.

Jeg håber, det er sidste gang, vi skal revidere et budget i samme moment som det er vedtaget.

Nu er det igennem forskellige transaktioner lykkedes at få budgettet til at gå i nul i 1999 og samtidig tilføre HS yderligere 55 mill. kr. Det er bestemt ingen smuk løsning, men det giver i hvert fald ro og lejlighed til både at tænke og gøre tingene bedre i forhold til den hovsaløsning, der var lagt op til.

Det Radikale Venstre er tilfreds med, at besparelserne inden for psykiatri på Sankt Hans bortfalder.

Vi er betænkelige ved, at skadestuefunktionen på Rigshospitalet reduceres, men der vil fortsat være en skadestuefunktion for mere komplicerede skader. Heri vil der ikke være nogen forandring. Det er selvhenvenderne, der bliver lukket for.

Det Radikale Venstre har lagt vægt på, at socialrådgiverfunktionen og de fysiurgiske klinikker kan fortsætte i kommunalt regi, og det er min vurdering, at hvis ikke der ansættes nyt personale på området i en periode, vil afskedigelser kunne undgås.

Det Radikale Venstre er også tilfreds med, at der etableres flere genoptræningssenge på Bispebjerg, samt at det fortsat er et dagsordenspunkt, at der kan placeres geriatri på Rigshospitalet.

Som sagt er 1999 reddet. Men jeg kan tilslutte mig Martin Geertsens bemærkninger om år 2000. Den næste udfordring bliver at tackle budgettet for år 2000 på en måde, så der ikke igen opstår ængstelse blandt personale og patienter.

Det er vigtigt for Det Radikale Venstre, at grundstrukturen i HS-planen, Plan år 2000 er den blevet kaldt, ikke skrider yderligere. For det er alle de små og store afvigelser, der har fundet sted de sidste år, der tilsammen er skyld i de budgetproblemer, vi i dag sidder i. Desværre er det ikke muligt at rulle båndet tilbage, men vi kan i det mindste lære af historien, den der handler om »Alle bække små ...«.

Under alle omstændigheder skal vi strenge os an; ellers bliver det igen en dårlig sag til stor skade for HS' omdømme, og det er der ingen af os, der kan have interesse i.

Lars Hutters (L): Det er jo en noget tam debat, der foregår her i aften i Borgerrepræsentationen, hvor en Martin Geertsen og en Peter Martinussen stiller sig op og taler om politisk ansvar. Jamen hvor er det politiske ansvar? Hvor er det politiske ansvar over for det, man lovede befolkningen for lidt over et år siden, da man gik til valg til Borgerrepræsentationen? Eller de løfter, som de samme partier har givet befolkningen den 11. marts 1998 ved folketingsvalget, om, at noget af det allerhøjest prioriterede var, at man ville forbedre sygehusområdet? Hvor er den politiske ansvarlighed over

for de løfter?

I dag eksisterer der på den ene side mellem befolkningen og personalet, og på den anden side de politisk uansvarlige flertalspolitikere, der i dag beklageligvis sidder her i Borgerrepræsentationen, og HS-bestyrelsen og HS-direktionen, en afgrundsdyb kløft af mistillid, af mangel på troværdighed til disse politikere. De har brudt de løfter, som de er blevet valgt på.

Martin Geertsen taler også om politisk ansvarlighed, at man vedtog et HS-budget i september 1998. Vorherre bevares. Hvad er det for en form for politisk troværdighed, at få dage efter har vi set en bodsgang af flertalspolitikere være oppe og indrømme: Ja, det projekt holdt ikke? Hvor kan man være bekendt over for personalet at kaste personalet ud i usikkerhed om, hvordan og hvorledes tingene skal hænge sammen, og over for patienterne, som skal bruge hospitalet? Hvad er det for en politisk troværdighed, hr. Martin Geertsen fra Venstre? Jeg kan i hvert fald ikke se det.

Det, vi nemlig oplever i øjeblikket, jeg tror ikke, det er så tilfældigt, det er gyldne løfter, man strør om sig med, når man skal vælges, og som man er parat til at bryde, samme nat som man er valgt herindtil. Det, vi nemlig ser, er en ganske bevidst politik, ikke mindst fra Venstre og Martin Geertsen.

Det er rygraden i velfærdssamfundet, som skal knækkes. Det er det gode og den garanti, som vores befolkning har, at der er garantier for, at man kan blive behandlet, når man er syg, og man er gammel. Det er det, de egentlig gør, når de egentlig ikke mener noget med de løfter, de bliver valgt på.

Jeg ser det derfor som et sundhedstegn i vores demokrati, at befolkningen reagerer imod nedskæringerne i vores velfærdssamfund, imod at man udsulter sygehusystemet.

Det parti, som er det regeringsbærende parti i Borgerrepræsentationen, Socialdemokratiet, er på grund af disse løftebrud blevet kastet ud i en historisk, vel nok den største krise, der er overgået Socialdemokratiet, netop på grund af deres løftebrud og deres begyndende ødelæggelse af velfærdssamfundet. Jeg tror, at når befolkningen opdager, at der er andre partier, der handler på lignende vis, vil de komme ud i tilsvarende kriser.

Jeg synes også, det er et sundhedstegn for vores demokrati, at det er netop personalet på HS-hospitalerne, som ikke vil acceptere de ødelæggende besparelser. Der blev jo ikke reageret fra flertalspartierne, før netop personalet satte sig i bevægelse.

Og når Borgerrepræsentationen i aften vil fjerne en del af besparelserne, så skyldes det primært og især personalets omfattende aktiviteter med møder, konkrete, velargumenterede høringsskrivelser og demonstrationer. Det skal personalet have en dybtfølt tak for fra hele Borgerrepræsentationen, for ellers var det da gået helt galt ... (*Uro i salen*) ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Uanset hvad man mener om indlæggene, så er det hverken hernede i salen eller på tilhørerpladserne tilladt at give udtryk for sine ytringer. Vi kan hver tænke vores. Lars Hutters fortsætter.

Lars Hutters (L): Forligspartierne har indset, at befolkningens sundhedsbehov ikke bliver dækket af det nuværende budget. Men måden, tillægsbevillingen finansieres på, med optagelse af lån, forværrer HS' økonomiske situation.

Dernæst og meget afgørende er Tagensvejløsningen måske meget dårligt forberedt. SOL kan ik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

---

ke acceptere hovsaløsninger, uden at sådanne løsningsforslag har været igennem en kritisk sundhedsfaglig høring.

Jeg bemærkede i TV/Lorry i går, at der var meget kritiske røster mod nedlæggelse af epidemifdelingen. Så jeg har fremsat et forslag om, at inden det endelig vedtages, skal det til en sundhedsfaglig høring. Det er omdelt på pladserne, og jeg går ud fra, at også formanden har forslaget.

Dernæst med hensyn til det politiske ansvar, hr. Peter Martinussen og hr. Martin Geertsen: Vi ved, det har vi fået at vide af borgmesteren, at om en måned fremlægges nye voldsomme besparelsesforslag i størrelsesordenen 200 mill. kr. Befolkningen og personalet bliver så igen, måske allerede fra i morgen, kastet ud i ny uro, nye besparelsesrunder, nye kriser.

Hvorfor vil forligspartierne ikke være med til at skabe en flerårig plan for finansieringen af HS? Vil det ikke være det eneste rigtige, politisk ansvarlige at gøre?

Er den egentlige årsag til, at Venstre ikke vil være med til det, at Socialdemokratiet ikke vil være med til det, og at de øvrige forligspartier ikke vil være med til det, at de reelt og bevidst ønsker en udsultning af det offentlige sygehusvæsen, en fortsat ødelæggelse af velfærdssamfundet, for ad den vej at skabe et marked for private betalingshospitaller, som vi kender det fra USA? Er det det, I ønsker? Indrøm det dog. Kom dog frem i aften og sig ærligt, hvad I mener, for det, der sker i øjeblikket, er jo reelt ikke nogen løsning, det har I jo selv sagt.

Et udsultet sygehusvæsen er, det mener jeg, og ... (*Uro i salen*) ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Må jeg en gang mere, nu er det tredje gang i aften, bede om, at man dæmper samtalen i salen, så man får mulighed for at lytte til, hvad der bliver sagt. Lars Hutters fortsætter, værsgo ... Nej, det var ikke Lars Hutters, jeg greb ind *over for*. Det var Lars Hutters, jeg greb ind *for*, bl.a.

Lars Hutters (L): Men som sagt, jeg synes, vi skal have den reelle debat i aften om, hvad det er I vil.

Vil I virkelig bære det politiske ansvar, Martin Geertsen fra Venstre? Vil I virkelig være med til at bære det politiske ansvar? Vi vil. Det er derfor, vi er en lang række partier i aften, der fremsætter et forslag om, at der frem til 15. maj, så det kan indgå i forhandlingerne om kommunernes økonomi med Finansministeriet, skal laves en analyse af behovene, en analyse af, hvordan det skal finansieres, så vi kan skabe et flerårigt bærbart budget, så vi kan give en garanti over for befolkningen og garanti over for personalet for, at de ikke skal kastes ud og have ødelagt deres arbejde.

Jeg er jo beklageligvis på et af HS-hospitalerne. Jeg ved, hvad det betyder hele tiden at få ødelagt sit arbejde med at skulle drøne rundt og lave nye forslag, som bliver forkastet få dage efter, på den måde, som de politisk uansvarlige flertalspartier hidtil har optrådt.

Kom nu frem og vis, hvad det er I vil. Vil I virkelig være politisk ansvarlige? O.k.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja tak. Velbekomme.

Jette Bergenholz Baurup (A): Da vi den 24. september sidste år her i BR fastlagde rammerne for HS-budgettet for 1999, gjorde jeg sammen med andre kraftigt opmærksom på, at det ikke var noget jubelbudget, vi var kommet frem til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

Jeg gjorde også opmærksom på, at når man ikke havde afsat penge til forskning, til medicin, så ville man senere hen komme til at lave i hvert fald en besparelse eller omprioriteringer. Det er så det, vi har stået med, og det er jo også de omprioriteringer.

Nu hørte jeg, at Marlene Krogh sagde, at vi ikke havde drøftet det i Sundhedsudvalget. Jo, vi har ikke drøftet det sidste udkast, som forligspartierne satte sig sammen om, men vi har drøftet omprioriteringerne.

Det er sådan, at vi i Den Socialdemokratiske Gruppe naturligvis ønsker et ordentligt sundhedsvæsen. Vi udgør ikke et flertal her i Borgerrepræsentationen, vi har desværre kun 17 mandater. Havde vi flere, så kunne det også være, at man måske kunne have en anden tænkning på, hvordan og hvorledes sundhedssystemet skal se ud. Men vi må fire lidt en gang imellem, og det er jo så også det, vi har prøvet på her.

Der er ingen af os, der siger, at det er godt, hver gang man skal ind og lave besparelser. Tværtimod er det vores politik, at vores sundhedsvæsen skal fungere.

Derfor må jeg også sige, at det jo var et spil for galleriet, der var ikke et øje tørt, når Peter Skaarup stiller sig herop og taler om, hvad Dansk Folkeparti vil gøre for vores sundhedsvæsen.

Hvad hørte vi i budgetdebatten? Var der en eneste fra Dansk Folkeparti, der gik op og gav en politisk redegørelse for, hvor det er man vil tage pengene, hvor det er man vil give pengene til vores sundhedsvæsen? Vi hørte intet, da vi havde budgetdebatten, og vi har ikke hørt noget i HS' bestyrelse.

Så jeg mener, det er på tide, at Peter Skaarup eller Dansk Folkeparti kommer op, eller i hvert fald til næste budgetdebat, at de kan fremvise, hvor det er vi skal spare, eller hvordan og hvorledes vi skal finde ud af at give vores sundhedsvæsen nogle flere penge.

Jeg må også sige, at det jo ikke er den store og kraftige debat, vi har hørt, hverken fra SF eller fra Enhedslisten. For det er da klart, at alle er utilfredse med, at vi ikke har pengene til sundhedssystemet, men der er vel for pokker ingen, der kan være utilfredse med, at i hvert fald ét af forligspartierne, Socialdemokratiet, prøver at reducere besparelserne.

Da tillidsfolkene havde foretræde for HS, lyttede vi. Jeg var en af dem, der sagde: Jeg er klar over, at vi har skåret ind til benet, og det er ved at knække. Vi lyttede til tillidsrepræsentanterne, og vi lytter til dem fremover. Derfor gik man ind i noget konstruktivt arbejde, derfor gjorde forligspartierne det, forsøgte at lave en reduktion, og det er der vel ikke nogen, der kan være kede af.

Vi er kede af, at vi ikke kunne smide besparelserne totalt væk, også på budgettet, men jeg synes da nok, vi er nået frem til et resultat, som er om ikke godt, så da ikke helt dårligt. Vi er da nået der til, hvor man kan sige, at psykiatrien har vi jo friholdt for besparelser fuldstændig. Herudover er der etableret, der blev sagt 42 genoptræningssenge på Bispebjerg. Jeg tror, det var SF og Enhedslisten, der sagde det. Det er altså 20 midlertidige på Bispebjerg, og så er det 22 på Hvidovre – mere for at man ikke ligesom tager fejl af det.

At Rigshospitalets skadestue bliver lukket for selvhenvendere, er vi utroligt kede af. Jeg så gerne, at man havde den skadestue, så folk kan gå ind. Men det bliver altså en fleksibel ordning, det bliver ikke fra den ene dag til den anden, at ingen må henvende sig på Rigshospitalet.

Det bliver heller ikke sådan, som jeg hørte, at man kører folk til Hvidovre. De, der kommer med ambulance, kan godt komme ind på skadestuen på Rigshospitalet. Det er som sagt det, der hedder »selvhenvendere«, og det kan være ærgerligt, men i denne fase må man se, og så må man få en re-

degørelse senere for, hvordan og hvorledes det ser ud på Bispebjerg, om det bliver for belastet.

Men jeg er, og det skal da ikke være nogen hemmelighed, lige så nervøs for, og nu har alle sammen brugt ordet, at hvis man tisser i bukserne her og nu, så varmer det her og nu – jeg tror, det var Venstre, der sagde det – men jeg kan da være bange for, når vi når hen omkring år 2000, så er det rigtig godt koldt. Derfor kunne jeg godt tænke mig, at man for en gangs skyld i Borgerrepræsentationen, alle partier prøvede at være ansvarlige for vores hospitalsbudget og vores sundhedsbudget.

Og så kunne man sige: Vi har det lovbundne, men så lad os da prøve, når jeg nu hører, at der er så mange, der taler om, at vi skal have et ordentligt sundhedsvæsen, vi skal have nogle ordentlige hospitaler, så se på prioriteringerne, nu vi skal have budget næste gang, om det er Bygge og Teknik, vi skal tage noget fra, om det er skolevæsenet, socialvæsenet, hvor det er vi skal tage pengene fra, og så lægge ind i HS-budgettet. Det var jo en måde, man kunne gøre det på, og det kunne måske være en god måde, at vi tænkte lidt abstrakt og ikke kun, at nu skulle der være så og så meget til hvert udvalg.

Hvis man mener noget med det, så synes jeg, vi alle sammen skulle prøve at give et bud på allerede fra februar-marts, hvad vi vil gå ind og yde til hospitalerne, til vores sundhed.

Og så kan jeg ikke lade være med at sige til Lars Hutters, som oplyste om, at man var løbet fra sine løfter: Kære Lars Hutters. Jeg kan huske, at lige efter valget var der også en mand, der løb fra nogle løfter. Jeg skal ikke blande mig, det var ikke fra mit parti. Jeg tror, der var nogle andre, der manglede en underskrift engang.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal sige til Jette Bergenholz, at det der med den naturlige proces i en vis beklædningsgenstand kan jeg generelt ikke anbefale, ej heller at man, det er nok så meget for omgivelsernes skyld, lader det vare frem til år 2000.

A. Benhaddou (D): CD stemmer selvfølgelig for dette omprioriteringsforslag. Det gør vi, fordi det selvfølgelig indeholder forbedringer inden for meget vigtige områder, psykiatriområdet og genoptræningsområdet.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at selv om vi vedtog det første HS-budget, så var vi altså en hel del politikere i dette hus, som vistnok havde det dårligt med, at vi skulle skære så meget ned inden for de områder. Men det er jo netop det, der rådes bod på ved dette omprioriteringsforslag.

Det er ikke rigtigt, føler jeg, som Lars Hutters siger, at vi ikke viser ansvarlighed. Det er jo netop det, vi viser. Vi erkender, at vi måske er kommet til at ramme for hårdt, og så finder vi en løsning, der hedder 55 mill. kr., som vil betyde 20 yderligere genoptræningspladser på Bispebjerg, og så at man udskyder nedlæggelse af de 22 genoptræningspladser på Hvidovre Hospital.

Jeg har ikke så meget at sige til det, andet end at jeg selvfølgelig støtter det her. Vi har siddet og forhandlet hele sidste uge, hele natten. Alene det siger sig selv, at der viser man ansvarlighed, fordi man bruger en hel masse tid på forsøg på at få det bedste ud af det.

Men der skal ikke herske nogen tvivl om, at sådan som budgettet var lagt frem, var der altså tale om, at enten skulle man vælge at komme med nogle penge og lægge ind på HS, eller også skulle man sørge for, at skatteprocenten i København blev sat op. Det tror jeg samlet ville have skabt et større ragnarok end det, vi har oplevet. Men desværre er det jo ikke alle ting, man kan få opfyldt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

Jeg mener selv, at det forslag, der er lagt frem, er det bedst tænkelige.

Jette har været heroppe og tale om ansvarlighed hos Peter Skaarup, og jeg må give hende ret. Det undrer mig også, at en partileder vælger at tage på ferie i Thailand, samtidig med at vi sidder og knokler for at få det her sat sammen. Og så står man bagefter her og siger, at vi ikke har vist nogen ansvarlighed. Det er så let gjort, men det har dæleme været hårdt at køre igennem de her måneders proces, det har taget for at få det her lagt frem. Og så kan man bare komme fra sin stol og gå herop og kritisere det. Det er så populistisk, så det basker.

(Kort bemærkning).

Bente Møller (Ø): Nu skal man jo høre meget, før ørerne falder af. At opleve Jette Bergenholz Baurup, der muligvis er ambassadørinde for Amager, jeg ved det ikke, stå her og tale om ansvarlighed, når man ved, at hun tilhører budgetforligspartierne. Men alligevel bruger hun enhver lejlighed i øjeblikket til at manifestere sig på Amager på, at hun er imod købet af grunden til et psykiatrisk sygehus, fordi der ikke var penge nok til at købe så stor en grund, så man også kunne bygge et somatisk sygehus, man måske skulle have engang.

Hvis man udtaler sig sådan, så kan man ikke tillade sig at udtale sig om, om andre er ansvarlige eller ej.

Martin Geertsen (V): Det, der bringer mig herop, er selvfølgelig en lettere ophidset Lars Hutters. Jeg tror i virkeligheden, at Lars Hutters er blevet så hidsig, fordi jeg ramte plet.

Lars Hutters kan nemlig ikke lide det. Lars Hutters kan i virkeligheden ikke lide det, når tingene skal til at hænge sammen, hvilket i øvrigt også vidner lidt om hans tidligere politiske tilhørsforhold. Lars Hutters kan nemlig slet ikke lide det, når vi skal have pengene til at række. Lars Hutters kan ikke lide det, når vi skal have servicen til at stå mål med pengene, stå mål med økonomien, når vi skal have økonomien til at hænge sammen.

Lars Hutters, vi er jo i bund og grund enige om, vi to, at HS er en skidt konstruktion. Det er ud fra en demokratisk betragtning en skidt konstruktion. Det er ud fra en ledelsesmæssig betragtning en skidt konstruktion.

Jeg vil godt sige på vegne af Venstre, at vi ville da hjertens gerne af med denne syge konstruktion, hellere i dag end i morgen. Men jeg ved faktisk, at hverken her eller for den sags skyld i Folketinget er der flertal herfor. Derfor bliver vi nødt til at leve med den politiske virkelighed. Jeg vil da også gerne være med til at give noget mere til hele sundhedsområdet, til hele sygehusområdet.

Vi bliver nødt til at leve med Hovedstadens Sygehusfællesskab, og så er det altså utrolig vigtigt, at Lars Hutters forstår, at når vi gør det, så opererer vi inden for en økonomisk ramme. Det gør man i virkeligheden i alle livets forhold, havde jeg nær sagt, og i hvert fald i politik.

Lars Hutters bør efterhånden erkende, at vi lever i en økonomisk virkelighed. Vi har en økonomisk ramme, hvorindenfor vi kan bevæge os. Jeg tror i bund og grund, det er det, der er forskellen på Lars Hutters og mig, og ikke særlig meget andet. Jeg tror, at opfattelsen af virkeligheden, virkelighedsfornemmelsen, er det, der er forskellen.

Peter Skaarup (O): Der kom jo mindst talt nogle angreb på Dansk Folkeparti. Jeg synes egentlig, det virker lidt mærkeligt, at det er nogle partier, der her i Borgerrepræsentationen vil gennemfø-

re en række nedskæringer på sygehusområdet, hvis eneste forsvar for de nedskæringer altså er at angribe et andet politisk parti for at komme med en kritik af denne plan. Det synes jeg er meget dårligt, og det er et meget lavt niveau i virkeligheden.

Man siger, at Dansk Folkeparti ikke er kommet med nogen forslag til, hvor man kunne hente nogle penge for at sikre flere penge til sygehussektoren. Der kan jeg så bare henvise til de budgetforslag, som de medlemmer, der kritiserer os, åbenbart ikke har læst. Borgerrepræsentationens medlemmer burde ellers, i og med at de har stemt om de samme forslag, kende til, at vi har foreslået, at man f.eks. på kulturområdet betalte lidt mere for at gå i teatret, at man f.eks. betalte lidt mere for at låne en bog på biblioteket til fordel for, at der så kunne blive penge til et område som det her.

Hvor der virkelig er mennesker, der har brug for hjælp, hvor der virkelig er mennesker, der har det dårligt, skal have en behandling på et sygehus, jamen der synes vi altså godt, at man kunne spare lidt på f.eks. kulturen, f.eks. på flygtningebestemmelserne, prøve at effektivisere lidt med hensyn til nogle udliciteringer eller til at sælge nogle kommunale ejendomme. Altså ting, som ikke gør ondt på mennesker.

Men lad det her så være en gentagelse af, at vi rent faktisk i forbindelse med budgetdebatterne er kommet med en række forslag, som godt nok ikke blev vedtaget, men vi kom med nogle forslag, som de samme personer, der kritiserer os for ikke at komme med nogen forslag, stemte imod. Altså der er et eller andet fuldstændig forkert i det der, vil jeg nok sige.

Så synes jeg, det er interessant, at der er en række medlemmer, der heroppe fra talerstolen i deres forsvar for de her omprioriteringer og nedskæringer siger: Jamen nu har vi fået hevet det her ud med Sankt Hans Hospital, og nu har vi fået hevet den besparelse ud med sådan og sådan.

Der må jeg så bare sige, at den eneste grund til, at de ting er blevet hevet ud, er altså, at personalet og patienterne har protesteret gang på gang mod de her ting. Det er kun på grund af personalet, og det er kun på grund af de demonstrationer, der har været, at der overhovedet er blevet ændret i det her, at man overhovedet har fået trukket nogle enkelte af de tidsler ud af det. Ingen andre er årsag til det. Hvis personalet havde resigneret og sagt: Nå, men det er det sædvanlige, der bliver skåret ned på vores forhold – jamen så tror jeg ikke, der havde været nogen som helst reaktion, så var det her blevet gennemført for et par måneder siden i sin fulde udførelse.

Det beviser bare, at der altså er behov for både personale og patienter i den politiske debat, fordi herinde i Borgerrepræsentationen er altså et politisk flertal, der er klar til med hård hånd at skære ned over for hospitalerne og de syge og de svage. Vi synes, det er meget dårligt, at det er sådan, men sådan er det altså, og det må vi bare affinde os med.

Jeg hører nogle personer heroppe fra talerstolen, bl.a. Inger Marie Bruun-Vierø, sige: Jamen det er jo godt, at nu lukker vi ikke denne afdeling på Sankt Hans Hospital, nu gør vi ikke det og det. Der må vi så bare sige, at skulle det være fantastisk flot at komme med en masse besparelsesforslag og komme med en masse negative ting og så trække lidt af det tilbage, jamen så er vi altså ikke nået særlig langt.

Vi må sige, at man burde have trukket det hele tilbage, og så burde man være gået til regeringen og sin egen pengekasse og sagt: Vi kan ikke få det her til at hænge sammen, vi kan ikke give patienterne den behandling, de skal have. Jamen så må vi altså gribe i vores egen lomme eller gå til staten og bede om nogle flere penge, end vi gør nu for at få det til at hænge sammen.

Derfor har Lars Hutters, Solidarisk Alternativ, og Dansk Folkeparti stillet et forslag om, at vi nu

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

---

prøver at se på, hvor store behov der i virkeligheden er i sygehusvæsenet, inden for sundhedsområdet. Fordi det er vores opfattelse, og det er de meldinger, vi hører, når vi er i kontakt med patienter og personale inden for området, at behovet ikke bliver dækket, som det er i dag, der er et langt større behov.

Det er klart, at i et velfærdssamfund skal der være mulighed for at dække de behov. Derfor er det også vigtigt, at man får set på, hvor mange penge der skal til for at dække de behov, der nu er. Er det et milliardbeløb, jamen så må vi jo gå til regeringen og få dem til at komme med et milliardbeløb og selv finde nogle penge i vores egen kasse, i stedet for bare at lade være at se kendsgerningerne i øjnene.

Jeg vil altså sige, at jeg tror, situationen på sygehusområdet i Københavns Kommune og i HS som helhed er meget mere alvorlig, end nogen, i hvert fald blandt de partier, der stemmer for de her omprioriteringer, forestiller sig. Dette er ikke det sidste ord, der bliver sagt i denne sag. Vi kommer til at se mange lappeløsninger og mange løsninger, der ikke kommer til at hjælpe noget som helst, inden HS bryder sammen.

Men held og lykke med det. Jeg ønsker jer alt muligt held og lykke. Jeg ønsker det bare godt for patienterne og personalet. Men jeg tror ikke på, at det her kommer til at holde. Der er ikke tilstrækkelig langtidsplanlægning i det, og det kommer til at gå galt, desværre.

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg har med stor interesse lyttet til indlæggene i 1. runde og såmænd også starten af 2. runde her, hvor Peter Skaarup, sådan virker det, tilfældigvis kom forbi talerstolen igen og ytrede sin mening om den politiske virkelighed, han i øvrigt holder sig langt væk fra. Det har været interessant, desværre forudsigeligt.

Jeg skal starte med den positive del af det, jeg håbede og også vidste, og så skal jeg skynde mig at sige tak til Venstre, Martin Geertsen, tak til De Konservative, tak til De Radikale og tak til CD for det, der er blevet sagt, og for tilslutningen til den løsning, der ligger her.

Jeg skal skynde mig at sige, for at der ikke skal herske tvivl om, at sådan vurderer jeg også situationen, og det gør vi også i Den Socialdemokratiske Gruppe, at der er ingen, der synes, at lånearrangementer af denne karakter er den endegyldige løsning på problemerne og er noget, vi skal gentage.

Der er bestemt ikke nogen af os, der ønsker, at vi én gang til skal stå i den situation, at vi kort tid efter vedtagelsen af et budget, ja faktisk samtidig med vedtagelsen af et budget, for sådan var det jo, ved, at vi skal ud i en ny runde, ikke året efter, for sådan er det jo, men allerede inden for det samme år. Det er ikke noget, der styrker omdømmet, og det er ikke godt. Derfor forstår jeg godt reaktionerne på det.

Når det er sagt, så vil jeg gerne sige, at de partier, jeg har nævnt her sammen med Den Socialdemokratiske Gruppe, jo de partier, der har valgt at tage ansvar. Det er de partier, der har valgt at gøre et stykke arbejde for at prøve at finde en løsning. Det er de partier, der har lyttet, også til personalerepræsentanter, også til de meldinger, der i øvrigt har været i medierne, og også selv tænkt – og det er jo ikke forbudt, Peter Skaarup – over, hvilken holdning vi gerne ville have til tingene. Vi har fra første færd markeret, hvad det er for områder, vi især gerne ville reparere på, hvor vi gerne ville undgå omprioriteringer.

Jeg må sige til Bente Møller – jeg tror, det var Bente Møller – der var efter det der udtryk, at jeg

bliver ved med at kalde det »omprioriteringer«, at det er rigtigt, som Bente Møller siger, at det dækker over besparelser på nogle områder. Ja, og jeg siger det ikke, for at det skal lyde pænere. Der er sådan set ingen grund til at prøve at skjule virkeligheden, det tror jeg ikke, man kan. Der er derimod grund til at være så tæt på den, at man kan forandre den.

Men jeg vil godt sige, at det er omprioriteringer, for der trækkes jo ikke med disse forslag en eneste krone ud af sygehusvæsenet. Det er der nogle partier, der gerne vil fremstille det, som om man gør. Det gør man ikke. Men desværre har vi heller ikke kunnet finde ekstra midler til tilførsel. Det tror jeg bliver nødvendigt i år 2000.

Men det, der især var spændende i 1. runde, var jo ikke, ja, undskyld, det var rart at høre tilslutningen, var selvfølgelig at høre, hvordan de partier, der valgte at vende ryggen til situationen ved budgetvedtagelsen, ville reagere i dag.

Jeg vidste godt, hvor jeg havde Lars Hutters. Det er det bedste, man kan sige om Lars Hutters. Han er forudsigeligt altid imod alting. Jeg vidste også godt, hvor jeg havde Peter Skaarup: Langt væk mentalt.

Men jeg vidste ikke præcis, hvor jeg havde SF og Enhedslisten, og jeg synes, der er grund til at bede dem om at vende lidt tilbage og vågne op. Disse 2 partier forsøgte jo ved budgetvedtagelsen – og jeg tror, det var et behjertet forsøg, selv om det ikke faldt så godt ud – at prøve at være tæt på, at prøve at give et bud på, hvordan man kunne være med i det her.

Vi oplevede faktisk i forbindelse med budgetforhandlingerne, at SF og Enhedslisten spillede ud med et oplæg til løsning af Københavns Kommunes budget, hvori HS jo indgår som en væsentlig del. Jeg ved godt, at man efterfølgende siger: Ups, vi glemte vistnok HS. Men sådan er vi jo ikke, og det kan man jo læse i oplægget. Enhedslisten og SF præsterede et budgetalternativ i balance. Det er der grund til at kvittere for. Det er ikke altid, vi har set det fra den kant.

Hvad var der så af gode nyheder til HS i den budgetbalance, de to partier fremlagde meget, meget sent i budgetprocessen, men det skal ikke komme dem til skade? Der var en ekstraregning på 6 mill. kr. for øget betaling til brandvæsenet i København for ambulancekørsel. Velbekomme! Så var der en masse politiske tirader om, at man gerne ville beholde Kommunehospitalet, for det er jo et populært synspunkt. Man ville i øvrigt gerne gøre noget mere for sygehusvæsenet. Der var nul kroner, nul kroner, nul – præcis den samme arbejdsindsats, som Peter Skaarup og Dansk Folkeparti lægger i. Det er da et flot budskab til HS.

Så siger man efterfølgende: Ja, vi var jo slet ikke tæt på. Vi skulle jo ikke komme med løsning af HS-problemerne. Ja, hvad laver man så her, og hvad laver man i øvrigt i HS-bestyrelsen, hvis man alligevel ikke har tænkt sig at forholde sig til det, vi har gang i?

I dag skal vi så høre ikke bare en smule, jeg forlanger ikke jubel, det er nok også at forlange for meget, ikke engang lidt glæde, ikke engang lidt lettelse over, at vi kan lette på nogle af de her områder. Der er ingen, der jubler, heller ikke mig, men dog alligevel en anerkendelse af indsatsen.

Nej, vi oplever en gang proceduresnak om, at det her ikke har været hørt i de kompetente udvalg, selv om der ligger på bordene – det er tilladt at læse det – høringssvar fra behandlingen i Sundheds- og Omsorgsudvalget, i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og, for at det ikke skal være løgn, også i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, der udtalte sig om psykiatrien, som vi i øvrigt også retter op på. Alligevel skal vi høre de her partier benægte, at det har fundet sted.

Jeg vil bede Marlene Krogh og Bente Møller – som i øvrigt er gode og velfungerende medlem-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

mer af udvalget, som jeg er glad for i dagligdagen, altså ikke bare i udvalget, men også de to personer – om at læse, hvad Sundhedsforvaltningen har udtalt om de her ting. F.eks. den ængstelse, man giver udtryk for over reduktionen af kapaciteten på det reumatologiske område, som vi altså er nogle, nemlig dem, der tør have et standpunkt ud over det populære, der faktisk forholder os til i dag, bl.a. på baggrund af aftalen mellem HS og sundhedsforvaltningen om de færdigbehandlede patienter.

Jeg må skuffe Bente Møller og Marlene Krogh med at sige, at nu er vi altså nede på 70 – vi skulle have været nede på 50, men vi kom fra 170 ned på 70 – færdigbehandlede, der venter, uden avisartikler, heldigvis, om, at nogle er ladet alene uden hjælp. Jeg føler næsten, og det er lidt et problem i det her, at jeg skuffer Bente Møller og Marlene Krogh, når jeg siger det. De burde jo sammen med mig og andre være glade for, at det ser sådan ud.

Så jeg siger bare: Vær nu med og prøv også at se, at noget kan vi altså gøre, selv om vi ved, der ligger problemer længere fremme.

Så vil jeg sige til Peter Skaarup, at jeg synes, Peter Skaarup næsten i dobbelt potens – hvis jeg må bruge det udtryk uden at blive misforstået med snakken om alt det her tisseri – viser sit populistiske sindelag i aften. Ét er, at Dansk Folkeparti også i denne sag som i alt andet vælger at være væk fra virkeligheden. Det næste er, at Peter Skaarup står her og siger, at der kun er grebet ind fra forligspartiernes side, fordi personalet gjorde opmærksom på det.

Jeg vil godt også her kvittere for personalets reaktion på det her, det har jeg også sagt til personalerepræsentanterne, og jeg vil gerne gentage det her, men det er altså billigt, at vi andre skal beskyldes for at være på samme niveau som Peter Skaarup, der bare lefler for galleriet og i øvrigt vælger at lade den liste O, han stiller op for, være et nul i arbejdsindsats.

Det handler om at være så tæt på virkeligheden, at man kan forandre den. Det er vi andre, og Peter Skaarup skal være velkommen i selskabet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg forstår, at Bente Møller har trukket sin anmodning om at få ordet. Vi går videre til Marlene Krogh.

Marlene Krogh (F): Jeg vil godt sige heroppefra, SF ikke har valgt ikke at være ansvarlig, men vi er altså ikke blevet indkaldt, og det er jo svært at holde møde med nogle, der ikke indkalder os til noget som helst.

Til CD: Jeg synes, det er direkte groft at sige, at det er ansvarligt at sidde inde flere timer og holde møde. Så er man pludselig ansvarlig. Vi har ikke været indkaldt, vi ville gerne have været indkaldt, og det er også det, jeg lagde ud med at nævne, at det er også derfor, jeg henholder mig til, at Sundheds- og Omsorgsudvalget ikke er blevet hørt ud fra de nye betragtninger om, at der lige pludselig var 50 mill. kr. mere i kassen. Det er vi ikke blevet hørt om, det vil jeg godt slå fast. De, der påstår noget andet, synes jeg skulle læse teksten i styrelsesvedtægtens § 21, stk. 2.

Så vil jeg kort sige, at SF har en tilføjelse til ændringsforslaget om omprioriteringen af HS' økonomi. Det er det forslag, som Lars Hutters har fremsat, om analysen, opgørelsen af befolkningens behov for sygehusydelse. Vi mener, at behovet i de kommende år også skal være med i den analyse.

Det har jeg som en tilføjelse, og det får du op på skrift, Jens Kramer.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg prøver at læse det, tak.

Lars Hutters (L): For lidt siden oplevede Borgerrepræsentationen og de meget personale, der er til stede i tilhørerlogerne, en borgmester Peter Martinussen, som også har den titel at være formand for HS, forsøge at foretage en parlamentarisk status.

Jeg synes, det er rigtigt, at man foretager en parlamentarisk status, specielt med henblik på at placere et parlamentarisk-politisk ansvar. Vi er jo i den situation, at vi har en formand, som oven i købet ud over sin borgmesterløn så vidt jeg ved får 100.000 kr. for, at tingene skal være i orden i HS, og ikke mindst det, som skal drive og være det gældende i et helt år, nemlig budgettet, har det parlamentariske ansvar for det, formanden for HS, Peter Martinussen.

Hvordan har formanden levet op til sit ansvar? Har det været et fantastisk godt arbejde, der har sikret, at tingene fungerede, at alle partierne var informeret, at når der kom forslag, så var det grundigt forberedt? Vi har sidst set det med hensyn til, at man laver et forslag om at nedlægge epidemi-afdelingerne, og straks kommer der sundhedsfaglig kritik fra professorer på Rigshospitalet.

Meningen er jo, når man vedtager et budget, at det skal være gældende et helt år, og er der nogen, der skal nagles til det politiske ansvar for det, så er det naturligvis formanden.

Så hvis man skal måle derefter, hvor vellykket det ville være at få vedtaget et budget, og hvor dygtig og parlamentarisk god vores formand var, så kunne man jo se på, jeg tror, det var Grete Henius fra De Konservative, der sagde allerede samme dag, som man vedtog budgettet, at man måtte konstatere, at så måtte man sende personalet ud i skræk og angst for dets fremtid, for, hvor de skulle være henne, hvor de skulle placeres, hvordan patienterne skulle behandles, og vi oplever denne farce i aften.

Det er fuldstændig rigtigt, hvad Peter Martinussen siger, at hovedansvaret for det og måske stort set den eneste, der har det parlamentariske ansvar for det, er hr. Peter Martinussen, som stod heroppe for lidt siden og var så eventyrligt stolt af, hvad det var han havde gjort.

Nu har HS jo ikke eksisteret i så lang tid, men jeg vil jo nok sige, at mage til skandaleår som det, hvor Peter Martinussen har været formand for HS, håber jeg ikke, at hverken vi eller hovedstadens befolkning skal opleve, fordi så håber jeg da, at Den Socialdemokratiske Gruppe forbarmer sig og fjerner Peter Martinussen.

Nu har jeg stillet en lang række spørgsmål til Peter Martinussen, som han har haft sin 30 mill. kr.s direktion derovre til at besvare. Et af spørgsmålene er, om man udskriver patienterne for tidligt, og der er altså her et svar, der siger, at der ikke bliver udskrevet patienter for tidligt.

Nu har jeg selvfølgelig ikke hele det apparat, som Peter Martinussen har bag ved sig, men jeg vil tillade mig at orientere Borgerrepræsentationen om en henvendelse, som jeg blandt flere andre har fået.

Det drejer sig om en personale, som har kontakt til en ældre dame. Denne ældre dame bliver i november måned indlagt på et af hospitalerne i HS for en atypisk lungebetændelse. Patienten, som er psykisk skrøbelig, rent faktisk har hun en depression, håber på, at hun bliver rask, men hun bliver slået noget ud af det, da hun under hospitalsindlæggelsen får at vide, at hun har lungekræft. Det ramte selvfølgelig den pågældende dame uhyre hårdt, og sådan som jeg har fået det beskrevet det, så sad patienten, som havde tendens til depression, fuldstændig forstenet i flere dage.

Den pågældende person besøgte patienten og konstaterede, at hun havde udviklet en depression og ikke kunne komme videre. Men til trods for hele hendes situation insisterede det pågældende hospitals personale på, at patienten skulle udskrives, og hun bliver udskrevet 2 dage før juleaften.

Patienten er bange for at komme hjem, hun har ikke noget familie eller venner og ville helst forblive indlagt. Også hjemmeplejen støtter rent faktisk, at patienten forbliver indlagt. Men alligevel bliver der stået fast, der er givet en ordre – jeg går ud fra, at det er fra HS-direktionen og fra formanden, Peter Martinussen – om, at vi ikke kan have den slags færdigbehandlede patienter. De har bare værsgo at blive udskrevet, og de bliver udskrevet.

Den 22. december besøger hjemmeplejen patienten. Hun sidder fuldstændig sammensunken i en lænestol, ude af stand til at tilkalde hjælp eller klare sig. Hun er hjemme i i alt 2 timer, Til trods for at der er bevilget døgnpleje, så vil hjemmeplejen simpelt hen ikke finde sig i det mere, og patienten bliver indlagt. Patienten dør den 24. december 1998, én time efter at hjemmeplejen havde forladt hende på afdelingen, hvor de havde fulgt hende ind. Som de skriver: Det gør meget ondt at opleve, at patienter bliver behandlet på den måde, og at man ikke vil acceptere, ikke engang op til jul, at patienter kan forblive på hospitalet.

Det er bare én historie blandt mange andre, som viser den såkaldte politiske ansvarlighed hos Peter Martinussen og andre i flertallet. Jeg tror nok alle vi andre, der ønsker et sygehusvæsen, der fungerer først og fremmest med menneskelig omsorg og hensyn til patienterne, vil kalde det, hvad det er: En uforskammet politisk uansvarlighed, som hurtigst muligt burde fjernes for at have en ledelse for vores sygehusvæsen.

Grete Henius (C): Jeg er fuldstændig enig med Lars Hutters. Det er en uanstændig behandling af en patient. Men jeg mener nu, det er at skyde med lige vel kraftige kugler at sige, at det er borgmesteren, der egenhændigt har været ude og tage patienten ud af sengen og givet hende en taxa og sendt hende hjem.

Men jeg vil medgive, at man bør finde ud af, hvem det er der har truffet beslutning om – det er jo ikke borgmesteren egenhændigt – at patienten skulle sendes hjem. For der vil jeg sige, at der er handlet groft, ikke bare uforsvarligt, men også uanstændigt i det tilfælde, Lars Hutters bringer frem her. Men det synes jeg måske hører ind under en patientklage. Nu kan patienten jo altså ikke selv klage, og jeg kan forstå, der ikke er nogen pårørende, men så var det måske noget, som andre kunne klage over.

Det bør undersøges, hvordan man kan bære sig ad med at sende en så hjælpeløs patient hjem, og lad os så se bort fra julen. Men det er selvfølgelig fordi noget af personalet skal have fri i julen, og så prøver man at tynde ud i afdelingerne. Sådan har det jo alle dage været. Jeg er ikke borgmesterens væbner på nogen måde, men det synes jeg måske nok er lige i overkanten.

Kære Peter Skaarup. Jeg har netop her til aften fortalt Peter Skaarup, at jeg har haft en telefonsamtale i en ganske anden anledning med en fælles bekendt, og jeg har fortalt Peter Skaarup, at jeg ved den lejlighed omtalte ham pænt og fortalte noget om hans pæne dyder.

Havde det været i morgen, jeg talte med den bekendt, så er jeg ikke sikker på, at jeg havde sagt det samme. For ærlig talt, hvad er det for noget at sige, at besparelserne kun blev taget af bordet, fordi personalet beklagede sig. Ja selvfølgelig, det er da klart, det er da netop et bevis på, at vi hører, hvad personalet siger, når der er fremmøde.

Man kan ikke i et og alt sige til personalet: Jamen I skal rigtignok få alt, hvad I beder om, og alt, hvad I gerne vil have gennemført, bliver gennemført uden hensyn til, hvor pengene skal komme fra. Jeg synes ikke, man kan gå herop og stå og sige, at det er bare, fordi personalet protesterede. Jamen det burde da være en cadeau til HS-bestyrelsen og udvalget, at man netop lytter til, hvad der bliver sagt, når der er foretræde, og ikke bare gør sådan, eller måske lader det gå ind ad det ene øre og ud af det andet. Så jeg ville som sagt ikke have talt pænt om Peter Skaarup i morgen.

Peter Skaarup siger også, at vi bare kan gå til staten, og hvis det er en milliard, vi mangler, så skal vi bare sige til staten, at så må de betale den milliard. Næh, Peter Skaarup kan da ikke mene, at vi skulle dumme os ved at gå til staten og sige: Staten vil ikke give os fem flade øre.

Der har været klager fremme i fjernsynet i går og i forgårs og i morges i radioen om, at man i andre kommuner og i andre amter klager over, at staten vil låne os 55 mill. kr. Hvordan i alverden tror Peter Skaarup så, at staten vil forære os 20 gange så meget? Nej, Peter Skaarup, vær glad for, at det var i går, jeg talte med den bekendt.

Morten Kabell (Ø): Jeg skal til at starte med lige sige, at grunden til, at min kære gruppefælle Bente Møller trak sig fra talerlisten, ikke er, at hun ikke har lyst til at stå heroppe og tage del i debatten, men mere, at hun har mistet stemmen, som man også kunne høre på det første indlæg, så derfor er hun af meget naturlige årsager forhindret.

Sundhedsborgmesteren refererede til Enhedslistens forslag op til budgetforhandlingerne. Det er jo rigtigt nok, at Enhedslistens forslag økonomisk set balancerede. Det var der ikke noget nyt og revolutionerende i som sådan.

Peter Martinussen kunne dog også have refereret mere korrekt forløbet, hvis han havde villet. For det korrekte var jo, at Enhedslisten fra starten meddelte, at vi ikke ville kunne indgå i noget budgetforlig, uden at Kommunehospitalet blev bevaret. Vi ønskede nemlig ikke at skifte holdning bare for at komme ind i varmen.

Da overborgmesteren så meddelte, at Socialdemokratiet under ingen omstændigheder ønskede at bevare Kommunehospitalet, så er det klart, at vi var nødt til at betragte HS-budgettet for sig og resten af kommunens budget for sig. Det er rimelig banalt.

Men skulle vi have givet et bud på, hvordan man kunne have skaffet flere penge til HS, kære sundhedsborgmester, så ville det ikke have været så svært igen. Midlerne er der jo, det er bare et spørgsmål om at få dem ind i systemet. Det er bare et spørgsmål om at gå ud og finde de penge, som kommunen manglede, hvis vi havde villet det.

Der kunne vi have nævnt reduktion af gældsnedbringelsen, vi kunne have nævnt parkeringsafgifter, der kunne være steget. Vi kunne have nævnt bompengene, der kunne have været etableret. Vi kunne for den sags skyld også have nævnt en skattestigning, hvis det var den vej, man ville gå for at skabe flere penge til sundhedssystemet og til HS' budget.

Det havde ikke været så svært, hvis den politiske vilje havde været til stede. Det var den desværre ikke. Derfor blev det jo også den sorte blok, der vedtog budgettet. Derfor ligger den sorte blok jo også, som man selv har redt, her 3 måneder efter, at man vedtog et budget, som alle selvstændigt tænkende personer burde have været i stand til at gennemskue ikke hang sammen.

Peter Skaarup (O): Det er jo ikke småting, vi skal høre, fordi vi tager del i en politisk debat og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

---

kritiserer nogle beslutninger, der er truffet.

Jeg synes faktisk, at man prøver at gå meget personligt ind og kommer med nogle måske lidt morsomme bemærkninger, hvor sagen jo faktisk er, at det her ikke er særlig morsomt, specielt ikke for dem, besparelserne går ud over.

Det kan godt være, at der er mange herinde, der ikke får brug for at komme på sygehus eller ikke arbejder på et hospital, men der er altså også mange uden for denne sal, der venter på og ser på, hvad vi træffer af beslutninger. Det er noget, der bliver holdt meget øje med, det kan I være helt sikre på.

Derfor synes jeg, det er en lille smule plat, at man snakker om, at nu er der nogle, der er borte fra den politiske virkelighed, man er langt væk mentalt, og man tisser i bukserne for at holde varmen og jeg ved ikke hvad. Altså det er da måske meget morsomt, men det har bare ikke noget med denne sag at gøre.

Det, denne sag har med at gøre, er, at man må sikre nogle ordentlige vilkår for sygehusvæsenet. Og så er det jeg siger, at så kan man lige så godt gå til biddet én gang for alle og gå til staten og sige: Jamen vi kan altså ikke inden for vores budgetter klare den belastning det er, at der er så mange mennesker i dette område, der har brug for hjælp fra det offentlige og fra sygehusvæsenet. Hvorfor kan man ikke gøre det, i stedet for at lave de her lappeløsninger uden ordentlig planlægning? Det fatter jeg altså ikke.

Hvis jeg endelig skal tale om nogen, der er væk fra virkeligheden, så tror jeg, det er HS-bestyrelsens formand, Peter Martinussen, der endnu ikke har forstået, at dette er meget dybereliggende og meget mere alvorligt, end denne debat giver udtryk for, og de beslutninger, der giver udtryk for, at man vil gøre nogle ting.

De ting, der bliver gjort her, er lappeløsninger. Det er ting af en meget, meget omfattende besparelsesplan, der bliver trukket en lille smule ud, men vi når altså ikke videre, vi når ikke hen, hvor vi giver flere penge til sygehusvæsenet, hvor vi får rettet op på ventelisterne, hvor vi får sørget for, at man lokalt, som man lovede i Sygehusplanen, har et ældrehospital f.eks. Tværtimod medfører det her, at man trækker nogle af de beslutninger, som Borgerrepræsentationen i øvrigt havde truffet, tilbage og ikke kan overholde det med at have nærhospital for de ældre.

Derfor synes jeg, det er meget smart, at man går op og kritiserer andre politikere personligt herinde. Men det, der bare er interessant, og det er det, man venter uden for de her bygninger på, er, at politikerne kommer med nogle signaler, der lever op til valgløfterne. Det skorter det altså meget på.

Så bliver jeg nødt til lige at sige, når der er nogle, der siger, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til at tage et ansvar for det her, at så erkender jeg, ja, det vil vi ikke. I den udformning, det har her, vil vi ikke tage et medansvar for det, og det er der andre partier, SF og Enhedslisten og Solidarisk Alternativ og forhåbentlig flere, der heller ikke vil. Fordi den udformning, det har, har altså ikke en tilstrækkelig god måde at opføre sig på over for de mennesker, det her drejer sig om.

Afslutningsvis skal jeg sige, at når vi bliver beskyldt for ikke at være med til at lave budget og ikke tager et medansvar for det, så var det altså, fordi vi gik til overborgmesteren og sagde: Vi kræver, at Kommunehospitalet bliver bevaret, ligesom vi sagde i valgkampen. Det var der andre partier, der også gjorde, og så sagde man: Nå, men så kan vi ikke lave forlig med jer, så kan vi ikke snakke med jer længere. Og så kom der ikke mere ud af den potte.

Når vi i forbindelse med det her får at vide, at vi ikke vil være med til at tage et medansvar for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

---

omprioriteringerne, jamen så har vi overhovedet ikke fået chancen, vi er ikke engang blevet spurgt, vi er ikke blevet indkaldt til noget som helst omkring det.

Så derfor klinger det meget hult, og det tror jeg også, de fleste herinde godt ved, at selvfølgelig var der partier herinde, der ville have taget et medansvar, hvis det havde haft en ordentlig fremgangsmåde, hvis det var kommet på en ordentlig måde, og man havde fået nogle ordentlige løsnin-ger, men det er det her ikke.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Inden Lars Hutters når herop, skal jeg sige til Peter Skaarup, at vi havde ganske glimrende drøftelser med delegationen fra Dansk Folkepartis Gruppe, da vi drøftede budget.

Lars Hutters (L): Grete Henius fra De Konservative mener ikke, at jeg bør placere ansvaret for den patienthistorie hos Peter Martinussen, som jeg læste op, og som jeg er glad for, og sådan set også var klar over, Grete Henius var enig med mig i, og det tror jeg stort set alle her i Borgerrepræ- sentationen er, at sådan bør vores HS-hospitaler ikke fungere.

Når jeg gør det, så skyldes det, at jeg den 11. januar 1999 har stillet en lang række spørgsmål, og spørgsmål nr. 4 gik ud på, at jeg gerne ville have redegjort for, om man udskrev patienterne for tid- ligt, så at de ikke kunne klare sig derhjemme.

Der stod helt klart i det svar, der kom fra den meget dyre, 30 mill. kr.s HS-direktion, at det gjor- de man ikke. Jeg ved beklageligvis – jeg har ganske vist ikke 30 mill. kr. til min rådighed, men jeg har andre, som er ansvarlige i systemet, og vi er begyndt at samle de her historier sammen – at det sker.

Hvis Peter Martinussen ikke vil have det ansvar, så bør han ikke mindst opfordre fru Grete He- nius fra De Konservative til at komme herop på talerstolen og sige: Det ønsker vi altså ikke, og nu må vi altså have ændret det, der helt givet er en instruks til de forskellige hospitaler om, at de skal optræde på den måde.

Vi har i aften drøftet spørgsmålet om politisk ansvarlighed, og jeg tror også, hvis man er ærlig, at man indrømmer, at det ikke er særlig politisk ansvarligt at vedtage et budget, som ikke kan hol- de, og som skaber alle de ulykker, som er skabt.

Jeg tror heller ikke, det er særlig politisk ansvarligt, at hvis man endelig går i gang med at spare, så er det fortrinsvis meget alvorlige, direkte patientbehandlinger, man rammer, og f.eks. ikke den dyre HS-administration. Jeg synes, det er meget forargeligt, at når man synes, man skal spare, så friholder man hele det der tre-fir-dobbelte luksusbureaukrati, der er kørende både i HS-direktionen og rundt omkring på centrene. Der vil jeg godt bede jer om at være en lille smule mere politisk an- svarlige. Det er den direkte patientbehandling, vi skal bruge pengene til.

Men så når vi til det, der er kernepunktet, og som burde have været kernepunktet i aften: Hvad skal der gøres over for den alvorlige trussel, som vi alle sammen er enige om, at det kommende budget ikke kan bære, at det bliver udmeldt, at et sted mellem 100 og 200 mill. kr. skal spares inden for meget få uger?

Jeg forstår ikke – så kan man mene, hvad man vil, om mig og Peter Martinussen – at Peter Mar- tinussen vælger at sætte sig passivt med korslagte arme og ikke vil være med i en arbejdsgruppe,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

---

der analyserer de her ting og prøver at finde flerårige finansieringsmuligheder.

For min skyld kan man godt ændre det, hvis det er selve teksten. Man kan også gå op og stille et ændringsforslag og så selv tage det. Det er slet ikke det, det drejer sig om. Det, der i dag er oppositionen, ønsker det. Hvis man ønsker et samarbejde, så gør det da for pokker. Vi ved jo udmærket godt, at hvis vi vil undgå et udsultet sygehusvæsen, så kan det ikke løses, uden at vi får nogle fornuftige forhandlinger med regeringen om det. Og regeringen sidder jo med 40 pct. i HS-bestyrelsen, hvorfor skulle de så ikke være med?

Jeg forstår ikke den politiske uansvarlighed, at man ikke i dag siger, at den opgave skal løses, og det signal skal sendes ud til personalet og til befolkningen og til patienterne, at vi tager alle sammen ansvaret på os i enighed, som Peter Martinussen startede med at sige, og går i gang med at analysere de her ting. En arbejdsgruppe bestående af repræsentanter herfor og for Frederiksberg Kommune og for Sundhedsministeriet og med HS-direktionen som sekretariat. Hvorfor gør vi dog ikke det?

Jeg har ikke fået noget som helst fornuftigt svar på det. Nu er det Peter Martinussen, der er imod. Hvorfor er Peter Martinussen dog det, det var jo det eneste fornuftige at gøre i den nuværende situation? Eller har Peter Martinussen et endnu bedre forslag? Så lytter jeg gerne, og så støtter jeg det, hvis det er endnu bedre.

Men jeg synes, det er det bedste, der ligger i øjeblikket, og jeg synes, at Peter Martinussen og Socialdemokratiet og min gode ven overborgmester Jens Kramer burde tilslutte sig det. Så ville denne aften afsluttes på en god måde.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu kan vi se, hvornår den bliver afsluttet for Lars Hutters' vedkommende.

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg skal gøre det superkort i denne runde. Der kom jo ikke meget nyt frem, heller ikke trods det sidste indlæg fra Lars Hutters.

Jeg vil starte med at sige til Morten Kabell om Enhedslistens bud, at det var en tynd forklaring. Altså: Vi vil gerne bevare Kommunehospitalet, vi har ikke anvist hvordan, vi tror på, vi kan. Det var altså en udgift på mindst 140 mill. kr. Men fordi I ikke vil være med til at diskutere det med os, så vil vi overhovedet ikke være med i et budgetforlig. Så går vi hjem og laver vores eget budgetforslag, og der glemmer vi så forslaget om Kommunehospitalet.

Undskyld, men det fritager altså ikke en for at prøve at præstere noget, der er i balance. Balancen var der, men indholdet manglede.

Til Peter Skaarup vil jeg bare sige, at den dag Dansk Folkeparti kommer med et alternativ, nogle forslag eller noget, der kan bruges, så er vi villige til at lytte til det.

Dansk Folkeparti har været med til budgetforhandlingerne, det blev man indkaldt til. Jeg synes i øvrigt, det er lidt fantastisk, at man forestiller sig, at det er os i Den Socialdemokratiske Gruppe og budgetforligspartierne alene, der skal ringe til alle andre og spørge: Har I lyst til at være med, nu har vi fundet på en løsning? Hvorfor er der ikke en fra Dansk Folkeparti, SF eller andre, som tager telefonen og siger: Vi har sgu tænkt over – undskyld, vi har tænkt over noget kreativt her, vi vil faktisk noget med vores sygehusvæsen. Skulle vi ikke gå sammen om det?

Men hvis forslagene bliver på det niveau, som Peter Skaarup og Lars Hutters har i aften, hvor det handler om at sende regningen videre til andre, så må jeg sige igen, at så er det den der charter-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

---

rejsepolitik, hvor man sender et postkort hjem: Kære mor, har det godt, send flere penge. Og det er der altså ikke så meget perspektiv i, selv om ferien kan være hyggelig.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): En ganske kort bemærkning til Lars Hutters, og jeg sætter ur på også her.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Jamen altså hvis Peter Martinussen endelig vil kommentere det, så synes jeg, han skal kommentere det korrekt.

Der står ikke noget som helst om, at den arbejdsgruppe skal sende regningen nogen som helst steder hen. Det står der overhovedet ikke noget om. Det ligger på Peter Martinussens bord.

Peter Martinussen ved udmærket godt, at det er det eneste rigtige at gøre. Det skal analyseres, og vi skal have fundet veje til at gøre det. Det er der en lang række partier i aften, der har erklæret sig enig i, og det synes jeg faktisk, vi skal gøre.

Der er ikke noget med, at der er en facitliste, der skal sendes nogen som helst steder hen. Det står der ikke noget som helst om. Så hold op med det der og forhold dig til realiteterne, hr. formand Peter Martinussen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Igen kan jeg ikke lade være at prøve at sætte i relief det, som Peter Martinussen siger. Han siger, at Dansk Folkeparti bare vil sende regningen videre, hvor jeg flere gange heroppefra har sagt, at vi har lavet besparelsesforslag til budgettet, hvor vi gerne vil skære bl.a. på kulturudgifterne, hvor vi siger, at de, der bruger kultur, er nogle, der godt kan betale lidt mere af det selv.

Vil hr. Peter Martinussen bestride det, ja, så synes jeg, han skal læse budgetforslagene fra Dansk Folkeparti én gang til, for dér har vi fremsat en række af den slags forslag.

Endelig vil jeg sige, at hvis Peter Martinussen, og hvis HS var sin opgave voksen, så ville man f.eks. her i dag have spillet ud med, at man ville lave en ændring omkring det med epidemifdelingen, hvor der er kraftig kritik af den ændring, der nu bliver foretaget. På forsiden af Jyllands-Posten i dag står der meget klart, at de, der har med det her at gøre, ikke mener, at det er forsvarligt. Men HS-bestyrelsen og formanden siger ingenting og gør ingenting, og det synes jeg ikke er ansvarlig politik, når vi taler ansvarlig politik.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det var en kort bemærkning, der var næsten lige så lang som Peter Skaarups sidste reelle indlæg. Peter Martinussen for en endnu kortere bemærkning.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg skal bare sige til Peter Skaarup, at selv om man fjernede hele det københavnske kulturbudget – nu er det her jo ikke Folketinget, det kan selvfølgelig være svært at holde ude fra hinanden – så kunne man faktisk ikke finansiere det, der kunne bruges fornuftigt på det sygehusvæsen, som jeg oprigtigt tror på, at Peter Skaarup også ønsker. Han arbejder

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

---

bare ikke reelt for det.

Men det kan nås endnu, Peter Skaarup. Der bliver – jeg var nær ved at sige desværre – flere runder, hvor der skal findes penge.

Til Lars Hutters vil jeg bare sige, at jeg har læst forslaget fra Lars Hutters, og det var vel, hvad man kunne nå at præstere i det store parti Solidarisk Alternativ.

Jeg vil bare sige, at den arbejdsgruppe har vi jo haft. Og hvis jeg havde bare den ... (*Afbrydelse af Lars Hutters*). Det var faktisk den, der dannede udgangspunkt for embedsmandsrapport og hele budgetlægningen denne gang. Hvis jeg havde bare den mindste smule tiltro til – Lars Hutters må godt gå i gården – at Lars Hutters ville komme lidt tættere på virkeligheden, fordi vi havde arbejdsgruppen, så synes jeg næsten, det var umagen værd. Men desværre, Lars Hutters har skuffet mig for tit.

Endelig vil jeg godt, for at det ikke skal være helt uimodsagt, og så skal jeg gøre det meget kort, overborgmester, sige, at denne her med at nu har alle de faglige kræfter sagt nej til flytning af epidemiafdelingen, heller ikke holder, de herrer.

Det er ganske rigtigt, at der er nogle, der har udtrykt bekymring ved det. Den ledende læge, der leder afdelingen i dagligdagen, og den læge, der leder afdelingen på Hvidovre, som også har med det at gøre, har begge sagt, at det godt kan lade sig gøre. Men selvfølgelig skal man tage højde for den kritik, der er.

Men igen, det viser, at man vælger, hvad man har lyst til.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): En meget kort og sidste bemærkning, tror jeg, fra Lars Hutters, inden Benhaddou, som det ser ud i øjeblikket, slutter indlæggene om denne sag.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Apropos epidemiafdelingen vil jeg selvfølgelig formene, at Peter Martinussen siger ja til, at vi får en sundhedsfaglig høring. Jeg kan ikke afgøre, det tror jeg ikke, der er nogen af os, der kan, hvem af de pågældende professorer der har ret i det her. Det må vi have en sundhedsfaglig høring om.

Peter Martinussen fortæller til stor overraskelse for mig, og jeg tror for alle og for personalet og tilhørerne, at det arbejde, der skal gøres med at finde en holdbar løsning for finansiering af HS igennem flere år, er gjort. Hvorfor, vil jeg så godt have lov til at spørge, står vi så her og fører en langvarig debat? Hvorfor skal personalet udsættes for kravet om 200 mill. kr.s besparelse i næste måned, når arbejdet er gjort?

Jeg synes, der er et eller andet forrygende galt i den måde, Peter Martinussen ser på det. Hvis det er den måde, HS bliver drevet på, så forstår jeg godt, at det går galt, fordi nu er vi altså derhenne, hvor det overhovedet ikke kan holde.

Jeg går ud fra, at alle andre kan se, at det er nødvendigt, at vi skal have gjort et arbejde for at finde en finansiering, der holder igennem flere år.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det var meget kort.

A. Benhaddou (D): Det kan oven i købet være, at mit indlæg bliver kortere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

Peter Skaarup har været heroppe og argumentere. Man skulle tro, jeg havde talt med sundhedsborgmesteren i forvejen, men jeg havde lige netop tænkt på det.

Jeg sidder faktisk i Kultur- og Fritidsudvalget. Vores budget ligger på omkring 500 mill. kr. Alt-så det er jo det mindste budget, vi har her på Rådhuset eller i Københavns Kommune. Jeg ved ikke, hvordan Dansk Folkeparti vil klare hele sundheden med hele kulturbudgettet.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at af de penge, vi giver til kultur, kommer der altså en hel del valutapenge tilbage, så det kan måske ikke engang betale sig at fjerne de penge.

For det andet skulle jeg også hilse og sige, at til sidst i 1998 var vi så betrængte, at der var risiko for, at et børneteater skulle lukke, så det er ikke bare nogle penge, der ligger og flyder på kultur- og fritidsområdet.

Så er der det med ansvarlighed. Jeg føler, det er mere uansvarligt, hvis vi går tilbage til staten og siger, at vi ikke kan klare vores opgaver selv, vi vil have hjælp fra staten. Det føler jeg er mere uansvarligt.

Vi har forsøgt i de her forligspartier så godt, vi nu overhovedet kunne, at få dette strikket sammen, og jeg synes, at dette forslag er den bedst tænkelige forsvarlige løsning

Jeg skal også hilse og sige til Peter Skaarup, at jeg også gik ind til budgetforhandlingerne med et af punkterne, nemlig kravet om at bevare Kommunehospitalet. Men efterhånden som forhandlingerne skrider frem, er det klart, at man må opveje tingene. Der siger man til sig selv: Vil man være med og tage et ansvar, eller vil man bare sige, at jeg hænger mig fast udelukkende på Kommunehospitalet, og så vil jeg ellers ikke være med til at tage et ansvar?

Jeg valgte altså at tage et medansvar, og jeg er ked af, at Kommunehospitalet ikke kunne reddes, men vi har jo fået så mange andre ting.

Så nævnte Peter Skaarup igen flygtninge. Jeg vil ikke ind i en større debat, men jeg føler, at i forhold til den nye integrationslov ved vi udmærket godt, at rådighedsbeløbet for flygtninge er lavere end den almindelige bistandssats. Hvordan vil Dansk Folkeparti gøre, vil I sætte den yderligere ned? Desuden kan vi ikke engang gøre det her i Københavns Kommune, det er noget, der kommer fra staten. Så det er ligesom om, det er noget plat igen at føre flygtninge ind i en debat om HS.

Prøv at komme med realiteterne, og efter denne sag viser det klart og tydeligt, at vi har netop problemer omkring flygtningeområdet. Så hvis vi skal spare derovre, så ved vi ikke, hvor vi skal ende, så har vi altså 2 meget vanskelige områder, vi skal klare.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Dette indlæg inspirerede ikke til yderligere indlæg. Forhandlingerne er afsluttet. Jeg har en fornemmelse af, at vi skal stemme i denne sag.

Lars Hutters' forslag til beslutning, sag 573/98 blev forkastet med 40 stemmer imod 15.

For stemte: Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, F, V, C, B og D.

Lars Hutters' forslag til beslutning, sag 587/98 blev forkastet med 32 stemmer imod 23.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Lars Hutters (L), stillede følgende ændringsforslag: "Forløbet omkring H:S' budget 1999 – med udmelding om drastiske besparelser få dage efter budgettet 1999 er vedtaget – har skabt stor usikkerhed og utryghed i befolkningen og blandt personalet. I H:S' forslag til omprioritering 25. november 1998 er det samlede finansieringsbehov, inkl. nye besparelser opgjort: 1999: 87 mio. kr. 2000: 211 mio. kr.

Befolkningen og personalet har krav på økonomisk stabilitet i et offentligt sygehusvæsen som H:S. For at fjerne den økonomiske usikkerhed og i stedet skabe en stabil udvikling i Hovedstadens Sygehusvæsen nedsættes en arbejdsgruppe, som skal:

- 1) Analysere og opgøre befolkningens behov for sygehusydelse
- 2) Fremlægge en flerårig plan for finansiering af H:S.

Resultatet skal være færdig senest 15. maj 1999, så resultatet kan indgå i kommunernes forhandling med regeringen om kommunernes økonomi, jf. regeringens udmelding om, at hovedstadsområdet sygehusvæsen har en høj prioritet i regeringens politiske handlingsprogram. Arbejdsgruppen sammensættes af repræsentanter fra de 3 enheder, som har det politiske ansvar for H:S: Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Sundhedsministeriet. Til arbejdsgruppen tilknyttes den nødvendige sundhedsfaglige ekspertise. H:S-direktionen er sekretariat for arbejdsgruppen."

Marlene Krogh (F), stillede følgende underændringsforslag til dette ændringsforslag: "Efter ordet "sygehusydelse" i 3. linie tilføjes "og behovet i de kommende år".

Der foretoges afstemning om ændringsforslaget og underændringsforslaget under eet.

Ændringsforslaget og underændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 23.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Lars Hutters (L), stillede endvidere følgende ændringsforslag: "Fra sundhedsfaglig side er der fremkommet kritik af Tagensvejløsningen, især lukning af epidemiafdelingen på Tagensvej og flytningen til Rigshospitalets Blegdamsvejsområde. Inden beslutning i H:S' bestyrelse skal forslagene derfor sendes til høring blandt personale, sundhedsfaglig ekspertise m.m."

Ændringsforslaget blev forkastet med 32 stemmer imod 23.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Indstillingen blev herefter godkendt med 33 stemmer imod 22.

For stemte: A, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø, O og L.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

---

20) 22/99

Indstilling om godkendelse af forslag til samlet ungdomspolitik for Københavns Kommune, samt at der med udgangen af år 2000 foretages opfølgning på ungdomspolitikens målsætninger og handlinger som grundlag for nye ungdomspolitiske tiltag.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Udsat til behandling i mødet den 28. januar 1999.

---

21) 2/99

Indstilling om etablering af en udviklingspulje og en driftspulje for AVU- og HF-enkeltfagsundervisningen, samt forslag til fastlæggelse af taxameter for 1999 for VUC-København og Vesterbro Enkeltfags-HF, og at taxameterordningen vurderes igen i foråret 1999.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

---

22) 1/99

Indstilling om godkendelse af "Forslag til målsætninger og indsatsområder for københavnske gymnasier og hf-kurser".

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Udsat til behandling i mødet den 28. januar 1999.

---

23) 23/99

Indstilling om godkendelse af forslag til overordnede rammer for forældrenes betaling i forbindelse med lejrskoler o.lign., således at kompetencen til at opkræve kostpenge af forældrene delegeres ud til de enkelte skolebestyrelser i BR-København.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Udsat til behandling i mødet den 28. januar 1999.

---

24) 8/99

Indstilling om forslag til Praksisplan for almen praksis i Københavns Kommune.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

Udsat til behandling i mødet den 28. januar 1999.

---

25) 24/99

Forespørgsel (stillet af Peter Skaarup, O):

"Hvilke oplysninger kan sundhedsborgmesteren give i anledning af statsadvokatens beslutning mandag den 21. december 1998 om ikke at rejse tiltale mod plejehjemsassistenten for 22 drab i Plejebo-sagen, hvilke overvejelser udgangen på sagen giver anledning til i Københavns Kommune, og hvilke konsekvenser der vil blive draget overfor de ansvarlige for skandalen i Københavns Kommune?"

Udsat til behandling i mødet den 28. januar 1999.

---

26) 13/99

*Indstilling om udgifter i forbindelse med midlertidig indkvartering af flygtninge i 1999.
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)*

Peter Skaarup (O): Det ser åbenbart ud til, at der ikke rigtig er nogen, der gider snakke om denne sag. Nå, men det kan være, der kommer nogle op alligevel. Det kan være, der er andre ting, der er mere interessante.

Vi har i Dansk Folkeparti ikke tænkt os at støtte dette forslag. Det skyldes simpelt hen, at vi ikke mener, at den måde, man strikker det her sammen på, er rigtig.

Når vi ser på den debat, vi har haft i dag, hvor der lægges op til meget kraftige nedskæringer inden for HS, hvor der er tale om, at der er patienter, der ikke får den behandling, de skal have, hvor man flytter epidemiafdelinger osv., osv., mener vi ikke, det er rimeligt ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ud over at jeg beder om ro i salen, så mener jeg alligevel, at det tilråb, der kom fra Winnie Berndtson, har en vis relevans i forhold til denne sag, der jo drejer sig om indstilling om udgifter i forbindelse med midlertidig indkvartering af flygtninge i 1999. Værsgo, Peter Skaarup.

Peter Skaarup (O): Jeg vil kort sige, at sagerne nogle gange er sammenblandet lidt. Jeg opdagede under den tidligere debat, at jeg blev foreholdt nogle oplysninger om flygtninge, som jeg skulle svare på. Men sådan er det nogle gange.

Det, som Dansk Folkeparti har af holdning på dette punkt, er, at vi mener ikke, det er rimeligt, at vi fra Københavns Kommunes side, vel vidende, at vi har fået lovning på, at Københavns Kommune ikke skulle tage flere flygtninge, at vi skulle blive friholdt for de ekstraudgifter, der lå her, nu må give denne ekstrabevilling på lidt over 20 mill. kr.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

Det er altså vores holdning i Dansk Folkeparti, at med den løsning, man har valgt over for de flygtninge, så er der ikke tale om nogen tidssvarende løsning. Så vil det være sådan, at man i resten af 1999, til trods for de lovninger, man har fået og givet, må huse flygtninge, som Københavns Kommune i virkeligheden oprindeligt ikke skulle betale for.

Der er det altså, at vi må indrømme, at der er et problem, som staten har påført Københavns Kommune, men hvor vi ikke i tilstrækkelig grad har fået dækning for de omkostninger, der ligger.

Derfor vil vi her i dag opfordre til, at Borgerrepræsentationen vedtager, at man pukker meget mere på over for staten og siger, vi vil altså have dækning for de ekstraomkostninger, der ligger. Ellers er der ingen grund til, at man har lavet den integrationsplan, som man har lavet, for hovedsynspunktet i den var jo netop, at man ville lave nogle puljer, der gav de kommuner, der fik store problemer på grund af integrationsloven, dækning for de omkostninger, de måtte have.

Vi har fået lidt dækning, men vi har langt fra fået fuld dækning, og derfor synes vi også, det var rigtigt, at overborgmesteren tog kontakt med finansministeren og bad om dækning for de udgifter. Men vi kan bare konstatere, at det ikke har hjulpet i tilstrækkelig grad. Derfor må man gå til finansministeren en gang til og sige: Nu må vi altså have dækning for de udgifter, der ligger.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Når flygtningespørgsmålet kom ind under HS-debatten, tror jeg, det var Peter Skaarup selv, der bragte det ind.

Bente Møller (Ø): 3 glas isvand og nogle bolcher kan da gøre, at jeg kan snakke lidt, og så kan det være, min bordherre i aften får en fredelig aften, når jeg bruger lidt af stemmekraften på talerstolen nu.

Jeg vil sige, at vi er ganske enige med Peter Skaarup i, at det er nogle frygtelige løsninger her, fordi vi synes simpelt hen ikke, man kan være bekendt at lade flygtninge bo under de forhold, man er nødt til. Men sådan har det jo altid været. Flygtningehjælpen har måttet tage, hvad man kunne vride ud af bolighajer og andre og hoteller og hist og pist.

Vi ser da gerne på sigt, at der kommer nogle kvalitetskrav til det, vi indkvarterer flygtninge i. Det er da ærgerligt, at vi ikke hurtigere kan skaffe nogle varige boliger, det kan vi så ikke. Jeg vil så sige, at dengang Tor blev oprettet, var en af konsekvenserne jo, at vi fik færre lejligheder at disponere over fra kommunens side.

Så vi kan godt støtte den indstilling, der ligger. Vi er bare kede af, at Økonomiudvalget sådan er gået over til etapebevillinger og ikke kan fyre det hele af på én gang. Fordi virkeligheden er jo, at i Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen bliver man nødt til at planlægge, som om man også kan være sikker på at få resten af pengene, for ellers kan det simpelt hen ikke hænge sammen. Jeg ved ikke, hvem der så vil ud og vælge, hvem det er der ikke skal have tag over hovedet.

Martin Geertsen (V): Jeg har lovet en sulten og forholdsvis tørstig Karen A. Schmidt at gøre det hurtigt, og jeg skal forsøge at opfylde det, jeg har lovet.

Men jeg vil alligevel sige, at de problemstillinger, som er forbundet med sager af denne karakter, jo altid kan få sindene i kog. Der skal ikke meget til, hvilket vi også oplevede før, i en sådan debat, før det flyger gennem luften med beskyldninger om det ene og det andet.

Den generelle debat om de forhold, som vi tilbyder mennesker med en anden etnisk baggrund,

flygtninge, indvandrere eller hvilke benævnelser vi nu sådan for nemheds skyld påhæfter denne gruppe af mennesker, havner tit i enten den ene eller i den anden grøft. Det er i hvert fald vores gruppes opfattelse, at det ikke gavner nogen som helst, hvis ikke debatten nuanceres.

For Venstre er det altafgørende i denne forbindelse endnu en gang at få slået fast, at denne Borgerrepræsentation hverken kan eller skal tage stilling til københavnernes hudfarve. Vi skal og kan heller ikke tage stilling til københavnernes religiøse tilhørsforhold, og vi skal heller ikke tage stilling til københavnernes kulturelle baggrund. Det er slet ikke den grøft, denne debat må havne i.

For Venstre handler denne debat om én og kun én ting: Hvordan pokker får vi skaffet boliger nok til alle disse mange mennesker, for hvem der i langt de fleste tilfælde ligger en ulykkelig skæbne bagved? For Venstre handler denne debat ikke om, om vi ikke vil give plads til disse mange mennesker af fremmed herkomst, men om vi kan skaffe, eller vi ikke kan, eller i bedste fald får svært ved at skaffe boliger til dem. Vi ender jo med at måtte indkvartere de her mennesker på steder, som i bedste fald er meget, meget dyrere, og i værste fald er ganske uegnet til formålet.

Det er rigtigt, at Venstre sammen med Det Konservative Folkeparti i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget stemte imod at tillægsbevilge disse antal ekstra millioner kroner. Det gjorde vi ikke, fordi vi ikke ville løse problemet, men for at udtrykke vores meget, meget, meget dybe frustration over, at der i regering og Folketing åbenbart er en udbredt opfattelse af, at Københavns Kommune kan og skal klare hvad som helst, når bare overskriften er løsning af endnu et socialt problem.

Københavns Kommune skal, ja, det skal de, kan og skal sammen med alle andre kommuner i dette land løse sociale problemer, ingen tvivl om det, det er vores opgave. Men Københavns Kommune er efter vores opfattelse i forvejen bagstopper for en lang række andre kommuner, som bare læner sig tilbage og gør ingenting.

Venstre stemmer her i salen for alle indstillingens punkter, men vi gør det nødtvungent. Vi gør det, fordi der er tale om en gruppe mennesker, som under en eller anden form selvfølgelig skal have tag over hovedet. Vi stemmer for med en beklagelig konstatering af, at Københavns Kommune i forvejen påtager sig et uforholdsmæssigt stort ansvar på det flygtningepolitiske område, og med en konstatering af, at der åbenbart er kommuner andre steder i landet, specielt i Københavns Kommunes omegn, hvis forbindelser til Christiansborg er langt bedre end Københavns.

Indstillingen blev godkendt med 49 stemmer imod 5.

For stemte: A, F, Ø, V, C, B, P, L og D.

Imod stemte: O

---

29) 25/99

Meddelelse fra Den Radikale Gruppe om, at Ruth Jensen ønsker at udtræde af bestyrelsen for Rigshospitalets Kollegium, samt meddelelse om at Karin Christensen, Ingerslevsgade 114, 4.th., 1705 København V, vælges til nyt medlem af bestyrelsen for Rigshospitalets Kollegium.

Ruth Jensens ønske blev imødekommet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

Til nyt medlem blev Karin Christensen, Ingerslevsgade 114, 4., th., valgt.

---

27) 20/99

Indstilling om nedsættelse af koordinationsudvalg for forebyggende arbejdsmarkedsindsats samt udpegning af et medlem og en stedfortræder til udvalget blandt medlemmerne af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Udsat til behandling i mødet den 28. januar 1999.

---

28) 21/99

Indstilling om, at tilskud fra Indenrigsministeriet til boligsociale aktiviteter på 2,5 mill. kr. gives som tillægsbevilling til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 1999, bevilling Voksne med særlige behov, samt om fordeling af midlerne.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Udsat til behandling i mødet den 28. januar 1999.

---

29) 25/99

Meddelelse fra Den Radikale Gruppe om, at Ruth Jensen ønsker at udtræde af bestyrelsen for Rigshospitalets Kollegium, samt meddelelse om at Karin Christensen, Ingerslevsgade 114, 4.th., 1705 København V, vælges til nyt medlem af bestyrelsen for Rigshospitalets Kollegium.

Ruth Jensens ønske blev imødekommet.

Til nyt medlem blev Karin Christensen, Ingerslevsgade 114, 4., th., valgt.

---

30) 26/99

Meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe om, at Søren Espersen ønsker at udtræde som medlem af Lokalradionævnet i Københavns Kommune og som medlem af Programrådet for Københavns og Frederiksberg Kommuner, samt meddelelse om at Bitten Kirsti Nielsen, Harald Kiddesvej 3, 2500 Valby, vælges til nyt medlem af Lokalradionævnet i Københavns Kommune og som nyt medlem af Programrådet for Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

Søren Espersens ønske blev imødekommet.

Til nyt medlem af såvel Lokalradionævnet som Programrådet blev Bitten Kirsti Nielsen, Harald Kidde Vej 3 valgt.

---

31) 10/99

Forslag til beslutning (stillet af Bjarne Petersen, F, og Louise Frevert C):

"Det foreslås, at det nyoprettede koordinationsudvalg, der er oprettet under Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, udbygges med af en politisk følgegruppe, der tager sig af beskæftigelses/aktiveringsopgaver og fordelingen af EU-socialfonds-midlerne."

Udsat til behandling i mødet den 28. januar 1999

---

32) 32/99

Forslag til beslutning (stillet af Peter Skaarup, Poul Nielsen, Birthe Nødgaard, Bo Hindkjær Pedersen, Vagn Hindkjær Pedersen og Aage Pedersen, Dansk Folkeparti):

"Forslag om yderligere herbergspladser for hjemløse, samt om en øget social indsats overfor denne gruppe."

Borgerrepræsentationen vedtager at åbne yderligere herbergspladser for hjemløse i kommunen.

Borgerrepræsentationen vedtager desuden at tilvejebringe en social indsats over for denne gruppe med henblik på, at disses boligproblemer løses varigt."

Udsat til behandling i mødet den 28. januar 1999.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går herefter – det er ikke udtryk for manglende gæstfrihed – over til at behandle sager på lukket møde. Jeg beder såvel tidligere medlemmer af Borgerrepræsentationen som magistraten og andre i logen om at forlade salen, med al respekt, medmindre vi genoptager mødet for åbne døre, hvis der er stemning for at gå videre med punkt 8. (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, dørene er lukket.

Dørene lukkedes kl. 20.05

Følgende sag blev behandlet for lukkede døre:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. januar 1999

---

33) 18/99

*Kapitalbevilling til grundkøb.
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

Mødet sluttede kl. 20.06.

Indholdsfortegnelse for mødet den 14. januar 1999

Forskellige forslag vedrørende dagsordenen s.

- 33/99. Indkaldelse af en stedfortræder for Hanne Nielsen, A fra 14. januar til 1. marts 1999 s.
- 39/99. Indkaldelse af en stedfortræder for Marie Jeppesen, Ø fra 13. januar 1999 og 1 måned frem s.
- 34/99. Anmodning fra Ole Hentzen om tilladelse til at udtræde som medlem af KUC's bestyrelse s.
- 35/99. Meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om forskellige rokeringer i udvalgene i forbindelse med Hanne Niensens orlov s.
- 40/99. Meddelelse fra Enhedslistens Gruppe om, at Bente Møller midlertidigt indtræder som nyt medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget under Marie Jeppesens orlov s.
- 15/99. Endelig vedtagelse af lokalplanen for Islands Brygge Syd med tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997 s.
- 4/99. Endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i den sydlige del af karreen Enghave Plads, Enghavevej og Haderslevgade s.
- 5/99. Offentliggørelse af byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg i karreen, begrænset af Grækenlandsvej 23-33, Parmagade 36-44, Maltagade 22-34 og Kreta-vej 1-7 s.
- 9/99. Bemyndigelse til Bygge- og Teknikudvalget til at påtage sig garanti for indeksslån til delvis dækning af udgifter til ekstraordinære renoverings- og miljøarbejder m.m. i forbindelse med omprioritering af afdeling 3040 Remisevænget Vest under Fagforeningernes Boligforening s.
- 27/99. Nedsættelse af et udvalg i henhold til § 17, stk. 4 i lov om kommunernes styrelse bestående af 4 medlemmer til at træffe beslutning om anvendelse af midlerne fra Københavns Kommunes Byøkologiske Fond s.
- 28/99. Offentliggørelse af byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg, der omfatter karreen begrænset af Zinnsgade 2-8, Øster Søgade 96-98, Collinsgade 3-9 og Øster Farimagsgade 75-77 s.
- 29/99. Kapitalbevilling til terminalprojekt for Valby etape 2 a s.
- 31/99. Kapitalbevilling samt en indtægtsbevilling til terminalprojekt for Bernstorffsgade s.
- 30/99. Forslag til projekt til omlægning af Mikkel Bryggers Gade som gågade s.
- 3/99. Godkendelse af forskrift vedrørende indretning og drift af tandlægeklinikker s.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

- 6/99. Godkendelse af "Takster for indsamling af madaffald fra storkøkkener i Københavns Kommune" s.
- 16/99. Tillægsbevilling til Miljø- og Forsyningsforvaltningens sekretariat s.
- 17/99. Kapitalbevilling og en indtægtsbevilling til renovering af pumpemotorer og styreskabe på H.C. Ørsted Værket (HVC) for fjernvarmevand til Centralkommunernes Transmissionselskab (CTR) s.
- 11/99. Tillægsbevillinger i forbindelse med de økonomiske konsekvenser af integrationsloven, herunder udmøntning af integrationspulje afsat under Økonomiudvalget s.
- 12/99. Oprettelse af et rådgivende integrationsudvalg under Økonomiudvalget i henhold til lov om kommunernes styrelse § 17, stk. 4, og forslag om, at intentionerne i beslutningsforslagene (321/94), (607/93) og (692/97) anses for opfyldt s.
- 7/99. Godkendelse af handlingsplan for etnisk ligestilling s.
- 14/99. Tillægsbevilling til ekstraordinær bygningsvedligeholdelse af kommunens bygninger i 1999 s.
- 19/99. Udtalelse til H:S om forslag til omprioriteringer i H:S budget 1999 s.
- 573/98. Forslag til beslutning (stillet af Lars Hutters, L om, at H:S direktionen i Bredgade med tilhørende administration, husleje m.m. nedlægges s.
- 587/98. Forslag til beslutning (stillet af Lars Hutters, L) om, at formanden for H:S, borgmester Peter Martinussen, anmodes om en redegørelse for besparelserne i H:S s.
- 22/99. Godkendelse af en samlet ungdomspolitik s.
- 2/99. Etablering af en udviklingspulje og en driftspulje for AVU- og HF-enkeltfagsundervisningen, samt forslag til fastlæggelse af taxameter for 1999 for VUC-København og Vesterbro Enkeltfags-HF s.
- 1/99. Godkendelse af "Forslag til målsætninger og indsatsområder for københavnske gymnasier og hf-kurser".
- 23/99. Forslag til overordnede rammer for forældrenes betaling i forbindelse med lejrskoler o. lign. s.
- 8/99. Forslag til praksisplan for almen praksis i kommunen s.
- 24/99. Forespørgsel (stillet af Peter Skaarup, O) om statsadvokatens beslutning om ikke at rejse tiltale mod plejehjemsassistenten for 22 drab i Plejebo-sagen, hvilke overvejelser udgangen på sagen giver anledning til i kommunen, og hvilke konsekvenser der vil blive draget overfor de ansvarlige for skandalen s.
- 13/99. Indstilling om udgifter i forbindelse med midlertidig indkvartering af flygtninge i 1999 s.
- 20/99. Nedsættelse af koordinationsudvalg for forebyggende arbejdsmarkedsindsats s.
- 21/99. Indstilling om, at tilskud fra Indenrigsministeriet til boligsociale aktiviteter gives som tillægsbevilling til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 1999, bevilling Voksne med særlige behov, samt om fordeling af midlerne s.
- 25/99. Meddelelse fra Den Radikale Gruppe om udskiftning af et medlem i bestyrelsen for Rigshospitalets Kollegium s.
- 26/99. Meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe om udskiftning af et medlem i Lokalradionævnet i Københavns Kommune og i Programrådet for Københavns og Frederiksberg Kommuner s.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. januar 1999**

- 10/99.** Forslag til beslutning (stillet af Bjarne Petersen, F, og Louise Frevert C) om, at det nyoprettede koordinationsudvalg, der er oprettet under Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, udbygges med af en politisk følgegruppe, der tager sig af beskæftigelses/aktiveringsopgaver og fordelingen af EU-socialfonds-midlerne.
- 32/99.** Forslag til beslutning (stillet af Peter Skaarup, Poul Nielsen, Birthe Nødgaard, Bo Hindkjær Pedersen, Vagn Hindkjær Pedersen og Aage Pedersen, Dansk Folkeparti) om yderligere herbergspladser for hjemløse, samt om en øget social indsats overfor denne gruppe s.
- 18/99.** Kapitalbevilling til grundkøb s.